

I. DISPOSICIÓN XERAIS

XEFATURA DO ESTADO

8556 *Real decreto lei 11/2013, do 2 de agosto, para a protección dos traballadores a tempo parcial e outras medidas urxentes na orde económica e social.*

I

A situación de crise pola que está atravesando o noso país exige a adopción de reformas que contribúan á recuperación do crecemento económico e á creación de emprego no prazo máis curto posible.

Desde hai ano e medio véñense adoptando importantes reformas nos sectores de infraestruturas, de transportes aéreo, terrestre, ferroviario e marítimo e no sector da vivenda, para incrementar a súa competitividade e a súa eficiencia.

Porén, débese manter o impulso das reformas, polo que procede seguir adoptando medidas que se consideran necesarias.

En primeiro lugar, e no que afecta a Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, modifícase a alínea c) do artigo 92 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, co fin de axustar a fórmula de cálculo do déficit prevista na dita letra para que, como consecuencia do acordo alcanzado con diversas asociacións de compañías aéreas, o incremento máximo das prestacións patrimoniais de carácter público que percibirá Aena Aeropuertos, S.A. se modere, de maneira que o límite máximo de incremento previsto inicialmente para os tres primeiros anos de aplicación da fórmula prevista no artigo 92 antes citado se estenda ata o ano 2018 e, así mesmo, o período de recuperación do déficit que isto xere se amplíe ata cinco anos. Con esta medida facilítase a recuperación do transporte aéreo e con ela a do sector turístico español. De acordo co disposto na disposición adicional segunda, os incrementos das tarifas unitarias previstos aplicaranse sobre as contías exixibles en 2013 por cada unha das prestacións patrimoniais de carácter público que percibe Aena Aeropuertos, S.A. e que é a que se inclúe no anexo I deste real decreto lei.

A medida débese adoptar con carácter de urxencia para que poida alcanzar o obxectivo pretendido de fomentar o desenvolvemento do transporte aéreo e do sector do turismo. Neste sentido, resulta imprescindible que as compañías aéreas teñan confirmación do marco tarifario antes de procederem a desenvolver a súa programación para as próximas temporadas.

No ámbito da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario, modifícanse os artigos 21, alínea l); 73, números 1, 5 e 6; 77 e 81.1, alínea j), co fin de establecer o procedemento para a modificación e actualización das contías dos canons ferroviarios, e atribuírlles aos administradores de infraestruturas ferroviarias a competencia para propoñelas. Así mesmo, habilítase o Ministerio de Fomento para desenvolver e actualizar os principios básicos de aplicación dos sistemas de bonificación e incentivos establecidos na propia Lei do sector ferroviario.

Con esta modificación preténdese adecuar os preceptos citados á normativa comunitaria na materia e dar cumprimento á Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea, do 28 de febreiro de 2013, sobre aplicación en España da Directiva 2001/14/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de febreiro de 2001, relativa á adxudicación da capacidade de infraestrutura ferroviaria, aplicación de canons pola súa utilización e certificación da seguridade.

A urxencia desta modificación xustifícase precisamente pola necesidade de dar cumprimento á sentenza antes citada.

Por outra parte, o trágico accidente acaecido en Santiago de Compostela o pasado 24 de xullo puxo de manifesto a necesidade de proporcionar tanto ás vítimas de accidentes como aos seus familiares e achegados unha atención integral, de maneira que se poñan ao seu alcance mecanismos de asistencia e apoio adecuados ás súas necesidades.

Para garantir a existencia destes mecanismos refórzase a normativa que os regula, establecéndose que o Goberno aprobará mediante real decreto un regulamento de asistencia a vítimas e familiares de accidentes de transporte ferroviario de competencia estatal. A urxencia xustifícase pola necesidade de desenvolver o regulamento de atención a vítimas no prazo máis breve posible, para o cal resulta necesaria unha habilitación legal previa, dado que entre as medidas que se deben incluír nel poderían impoñerse obrigas específicas ás empresas e entidades do ámbito do transporte ferroviario implicadas (empresas e entidades do ámbito do transporte).

Trátase dunha medida que pretende ir máis alá dos mínimos regulados no Regulamento europeo 1371/2007 sobre os dereitos e as obrigas dos viaxeiros de ferrocarril, e que servirá de base para avanzar en todos os sistemas de protección e aseguramento dos viaxeiros.

Por outro lado prevese, en relación co accidente ferroviario ocorrido o 24 de xullo de 2013, que a entidade pública empresarial Renfe-Operadora poderá aboar, nos termos e casos que legalmente proceda, as cantidades que, por riba das que sexan pagadas por seguro obrigatorio de viaxeiros ou anticipadas á conta en concepto de responsabilidade civil pola entidade aseguradora, resulten necesarias para atender as necesidades económicas inmediatas das persoas con dereito a indemnización. O Regulamento (CE) n.º 1371/2007 do Parlamento Europeo e do Consello, do 23 de outubro de 2007, sobre os dereitos e as obrigas dos viaxeiros de ferrocarril, establece, en casos de accidentes dos cales resulten viaxeiros feridos ou falecidos, a obriga das empresas ferroviarias de anticipar cantidades económicas para cubrir necesidades inmediatas daqueles.

Así, establécese unha habilitación á entidade pública empresarial Renfe-Operadora para que poida aboar as cantidades correspondentes a anticipos á conta que procedan legalmente.

Considérase conveniente a súa introdución nunha norma que resulta de extraordinaria e urxente necesidade posto que, aínda que a cobertura a través dos seguros é suficiente, debe producir os seus efectos de forma inmediata.

Ademais, modifícase o anexo III da Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2013, para incrementar o importe autorizado a ADIF para concertar operacións de crédito, que pasa de 1.109.220,00 miles de euros a 1.684.298,00 miles de euros, como consecuencia dos cambios favorables recentemente experimentados na situación dos mercados financeiros, co fin de aproveitar a actual conxuntura, xa que no ano 2012, pola situación de mercado existente, ADIF non puido captar o límite de endebedamento previsto para ese exercicio.

A urxencia desta modificación xustifícase na necesidade de aproveitar os cambios favorables producidos nos últimos meses na situación dos mercados financeiros para intentar captar liquidez para a entidade, de forma que se cubran as necesidades de financiamento non satisfeitas para os investimentos comprometidos no ano 2012 e as correspondentes aos compromisos de investimento adquiridos para o ano 2013.

II

O capítulo II recolle determinadas modificacións que se introducen no texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1994, do 20 de xuño, en materia de protección social do traballo a tempo parcial, que se concretan nun conxunto de regras específicas relativas á acción protectora da Seguridade Social aplicables aos traballadores a tempo parcial.

A disposición adicional sétima da Lei xeral da seguridade social contén as normas aplicables aos traballadores a tempo parcial e, particularmente, a regra segunda do seu número 1 refírese aos períodos de cotización necesarios para causar dereito ás distintas prestacións da Seguridade Social por parte destes traballadores.

Non obstante, o Pleno do Tribunal Constitucional, mediante Sentenza 61/2013, do 14 de marzo, declarou inconstitucional e nula, na redacción dada polo Real decreto lei 15/1998, do 27 de novembro, de medidas urxentes para a mellora do mercado de traballo en relación co traballo a tempo parcial e o fomento da súa estabilidade, a citada regra segunda do número 1 da disposición adicional sétima, por entender que vulnera o artigo 14 da

Constitución española, tanto por lesionar o dereito á igualdade como tamén, á vista da súa predominante incidencia sobre o emprego feminino, por provocar unha discriminación indirecta por razón de sexo. O Tribunal Constitucional declara inconstitucional e nula a referida regra, sen realizar ningunha aclaración sobre os seus efectos xurídicos. Á mencionada sentenza engadíronselle posteriormente as sentenzas 71/2013 e 72/2013, ambas as dúas do 8 de abril, e 116/2013 e 117/2013, do 20 de maio.

As sentenzas afectan o cálculo dos períodos de cotización para acceder ás correspondentes prestacións económicas respecto dos períodos acreditados con contrato de traballo a tempo parcial, incluídos os contratos de traballo fixo-descontinuo a tempo parcial ou completo, con independencia de que a redución de xornada se realice en cómputo diario, semanal, mensual ou anual.

A xuízo do Tribunal, as diferenzas de trato en canto ao cómputo dos períodos de carencia que seguen experimentando os traballadores a tempo parcial respecto dos traballadores a xornada completa encóntranse desprovistas dunha xustificación razoable que garde a debida proporcionalidade entre a medida adoptada, o resultado producido e a finalidade perseguida.

Como consecuencia disto, cómpre ditar unha norma de rango legal coa finalidade de integrar a lagoa que a anulación da regra mencionada produciu no cómputo dos períodos de carencia, para causar dereito ás prestacións da Seguridade Social no caso dos traballadores contratados a tempo parcial.

Con esta medida, o Goberno coída que existen razóns de xustiza social que aconsellan flexibilizar o número de anos requiridos para acceder a unha prestación, de modo que se garanta en todo momento o principio de igualdade dos traballadores, tanto para os de tempo parcial como para os de tempo completo, e así dáse cumprimento á sentenza do Tribunal Constitucional.

A norma recolle, ademais, unha fórmula para exixir o mesmo esforzo a un traballador a xornada completa e a un traballador a xornada parcial. O obxectivo é, por tanto, evitar que se produzan efectos desproporcionados entre as cotizacións realmente efectuadas polo traballador e a contía da prestación que recibe. Con este propósito, a modificación legal atende os períodos de tempo con contrato vixente a tempo parcial de igual modo que cando se trata de traballadores a tempo completo.

En consecuencia, cómpre ditar unha norma que manteña a proporcionalidade tanto no acceso ao dereito ás prestacións, pensións e subsidios, como á súa contía. Por todo isto, este capítulo II ten como finalidade cumprir os seguintes obxectivos:

1. Dar cobertura adecuada a todas as persoas que realizan unha actividade laboral ou profesional.
2. Manter os principios de contributividade, proporcionalidade e equidade que caracterizan o Sistema español de seguridade social.
3. Manter a equidade respecto á situación dos traballadores a tempo completo.
4. Evitar situacións fraudulentas ou irregulares, así como evitar a desincentivación da cotización ao sistema.

As modificacións da Lei xeral da seguridade social que afectan os traballadores a tempo parcial revisten un carácter necesario e urgente, ante o baleiro legal producido pola declaración de inconstitucionalidade e nulidade dunha parte da disposición adicional sétima daquela, o que actualmente vén impedindo resolver determinados procedementos en materia de prestacións solicitadas por estes traballadores.

Estas modificacións veñen desenvolver o «Acordo para a mellora das condicións de acceso á protección social dos traballadores a tempo parcial», asinado o pasado 31 de xullo de 2013 polo Ministerio de Emprego e Seguridade Social e as organizacións Comisións Obreiras, Unión Xeral de Traballadores, Confederación Española de Organizacións Empresariais e Confederación Española da Pequena e Mediana Empresa.

O capítulo III introduce unha serie de modificacións para outorgar unha maior seguridade xurídica aos perceptores das prestacións e subsidios por desemprego e establece que,

para percibir e conservar a prestación e o subsidio por desemprego, os beneficiarios deben estar inscritos e manter esta inscrición a través da renovación da demanda de emprego.

Coa finalidade de garantir unha maior seguridade xurídica, aclárase expresamente na lei que, nos supostos de saída ocasional ao estranxeiro por un período máximo de 15 días naturais dentro dun ano natural, se mantén a condición de beneficiario e se segue percibindo a prestación ou o subsidio por desemprego. Ademais, incorpóranse de forma expresa como supostos de suspensión da prestación por desemprego a estadía no estranxeiro ata un período de 90 días, ou o traslado de residencia ao estranxeiro por un período inferior a 12 meses para a busca ou realización de traballo, perfeccionamento profesional ou cooperación internacional. Deberase comunicar previamente a saída á entidade xestora, que deberá autorizala; en caso contrario, extinguirase.

O artigo 7 deste real decreto lei modifica o artigo 27 da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, para adaptar o seu contido ás variacións introducidas na Lei xeral da seguridade social, e o artigo 8 modifica os artigos 24, 25, 47 e 48 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, co fin de adaptar o réxime de infraccións e sancións á novidade de que a inscrición como demandante de emprego e o mantemento desta pasan a ser requisitos necesarios para percibir e conservar o dereito á prestación. Ademais, refórzase a validez das citacións e comunicacións efectuadas por medios electrónicos sempre que os beneficiarios das prestacións por desemprego expresasen previamente o seu consentimento.

Finalmente, tamén se modifica o texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, para manter a proporcionalidade do sistema vixente de infraccións e sancións en relación coa obriga do empresario de efectuar unha comunicación inicial ao Servizo Público de Emprego Estatal das medidas de despedimento colectivo adoptadas conforme o artigo 51 do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto legislativo 1/1995, do 24 de marzo, así como as medidas de suspensión de contratos ou de redución de xornada adoptadas de acordo co artigo 47.

En canto á extraordinaria e urxente necesidade das modificacións normativas realizadas no capítulo III, débese poñer de manifesto que se trata de medidas en materia de emprego e seguridade social que, por unha banda, veñen reforzar a vinculación entre a protección por desemprego e a inserción laboral das persoas desempregadas e, por outra, responden ao obxectivo de outorgar unha maior seguridade xurídica aos empresarios e aos perceptores das prestacións e subsidios por desemprego. Exíxese que, con carácter urxente, se adopten as medidas necesarias para configurar a inscrición como demandante de emprego e o mantemento desta como un requisito necesario para percibir e conservar o dereito á prestación. En coherencia coa medida anterior, cómpre tamén que de forma inmediata se realicen as adaptacións necesarias na Lei 56/2003, do 16 de decembro, de medidas de impulso da sociedade da información, e no réxime de infraccións e sancións que regulan esta materia.

A urxencia da medida consistente en tipificar como infracción específica o incumprimento do empresario da obriga de comunicar previamente as medidas de suspensión de contratos ou de redución de xornada e de despedimento colectivo adoptadas, conforme os artigos 47 e 51 do Estatuto dos traballadores, xustifícase pola recente posta en marcha do sistema de comunicación electrónica de datos previsto na Orde ESS/982/2013, do 20 de maio, pola que se regulan o contido e o procedemento de remisión da comunicación que deben efectuar os empregadores á entidade xestora das prestacións por desemprego nos procedementos de despedimento colectivo e de suspensión de contratos e redución de xornada. Preténdese evitar a situación de que sexa máis favorable para o infractor non realizar ningunha comunicación, incumprindo as súas obrigas de forma absoluta, que incumprir parcialmente ao non comunicar as variacións, o que determina a urxencia da modificación legal para evitar estas situacións que atentan contra o principio de proporcionalidade e que poden afectar os dereitos dos traballadores, o sistema de protección social e a libre competencia entre as empresas.

No capítulo IV deste real decreto lei modifícanse distintos preceptos do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, que regulan a comisión negociadora e os suxeitos

lexitimados para actuar, en representación dos traballadores, como interlocutores ante a dirección da empresa durante o período de consultas, que deberá ter lugar con carácter previo á adopción de medidas colectivas de mobilidade xeográfica (artigo 40), modificación substancial de condicións de traballo (artigo 41), así como nos procedementos de suspensión de contratos ou redución de xornada por causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción (artigo 47), de despedimento colectivo (artigo 51.2) e de inaplicación de condicións de traballo previstas en convenios colectivos (artigo 82.3).

En todos estes procedementos establécese que a consulta se levará a cabo nunha única comisión negociadora, aínda que no caso de seren varios os centros de traballo afectados, quedará circunscrita aos centros afectados polo procedemento. Con esta modificación desaparece a posibilidade de que a consulta se realice separadamente por centros de traballo, opción actualmente prevista no Real decreto 1483/2012, do 29 de outubro, polo que se aproba o Regulamento dos procedementos de despedimento colectivo e de suspensión de contratos e redución de xornada. Ademais, prevese que a comisión negociadora estará integrada por un máximo de trece membros en representación de cada unha das partes intervinientes no período de consultas, en coherencia co número de membros da comisión negociadora do convenio colectivo de empresa.

Na nova regulación, a comisión representativa dos traballadores debe quedar constituída antes do inicio do período de consultas e prevese expresamente que a falta de constitución de tal comisión non impide a apertura nin o transcurso do período de consultas. Ademais, mellórase a determinación de quen vai integrar esta comisión dun máximo de trece membros, sempre en proporción ao número de traballadores dos centros afectados que representen.

Ademais, no suposto de despedimento colectivo, modifícase a redacción do artigo 51 no referido á información que debe facilitar a empresa, coa finalidade de mellorar a seguridade xurídica na delimitación dos supostos de declaración de nulidade do despedimento colectivo por falta de entrega da documentación preceptiva.

As modificacións introducidas polo artigo 9 e a disposición derradeira cuarta en materia de procedementos de suspensión de contratos, redución de xornada e despedimentos colectivos xustificanse, desde o punto de vista da extraordinaria e urxente necesidade, pola necesidade de revisar con carácter urxente a regulación da comisión negociadora nos procedementos de suspensión de contratos e redución de xornada e despedimentos colectivos nun contexto económico en que a seguridade xurídica é crucial tanto para as empresas como para os traballadores, como se sinalou en diversos pronunciamentos xudiciais. O que por extensión podería afectar tamén os restantes supostos de intervención de comisións representativas de traballadores en procedementos de consulta previstos no Estatuto dos traballadores. Esas mesmas razóns concorren na necesidade de eliminar con carácter inminente as contradicións derivadas da existencia dunha diferente regulación regulamentaria e legal, permitindo a aplicación inmediata dos cambios efectuados nos mencionados procedementos.

Por outra banda, o artigo 10 deste real decreto lei adapta o contido do artigo 64 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, relativo á tramitación dos procedementos de modificación substancial das condicións de traballo de carácter colectivo, incluídos os traslados colectivos, e de suspensión ou extinción colectivas das relacións laborais, unha vez declarado o concurso, aos cambios que afectan a comisión negociadora en procedementos de consulta.

O artigo 11 modifica a Lei 36/2011, do 10 de outubro, reguladora da xurisdición social, en relación coa modalidade procesual do despedimento colectivo para que a impugnación colectiva asuma un maior espazo. Acláranse as causas de nulidade do despedimento colectivo para dotalo de maior seguridade xurídica e permítese que as sentenzas que declaren nulo un despedimento colectivo sexan directamente executables, sen necesidade de acudir a procedementos individuais.

A extraordinaria e urxente necesidade nas modificacións introducidas na Lei reguladora da xurisdición social xustifícase na necesidade de introducir melloras técnicas na nova modalidade procesual de despedimentos colectivos –introducida pola Lei 3/2012,

do 6 de xullo, de medidas urxentes para a reforma do mercado laboral–, para evitar a litixiosidade e a saturación dos órganos xurisdicionais da orde social, cumprir co principio de celeridade consagrado legalmente e propiciar unha maior seguridade xurídica.

III

As disposicións adicionais do presente real decreto lei regulan e aclaran diversas materias.

Inclúese unha nova previsión en relación coa consideración da Sociedade de Xestión de Activos Procedentes da Reestruturación Bancaria (Sareb) como entidade colaboradora na xestión das axudas dos plans de vivenda estatais, para que os préstamos convidos coa dita entidade poidan manter as axudas estatais vinculadas.

As razóns que xustifican a urxencia desta disposición son as seguintes: a transferencia de activos desde distintas entidades financeiras á Sociedade de Xestión de Activos Procedentes da Reestruturación Bancaria (Sareb) incluíu a transferencia de distintos préstamos convidos que eran beneficiarios dalgún tipo de axuda estatal, das establecidas nos sucesivos plans estatais de vivenda, como consecuencia dos convenios asinados entre as entidades financeiras e o Ministerio de Fomento (ou, no seu día, o Ministerio de Vivenda). Ante as limitacións á subrogación contidas nos ditos convenios, e dada, ademais, a especial natureza da Sareb que non ten, en si mesma, a condición de entidade financeira colaboradora, producíronse unhas consecuencias indesexadas de perdas das axudas para os préstamos afectados polos ditos convenios, situación que cómpre emendar coa maior brevidade posible para non producir prexuízos de difícil solución ás promocións inmobiliarias afectadas.

Por outra parte, a aprobación da Lei 4/2013, do 4 de xuño, de medidas de flexibilización e fomento do mercado do alugamento de vivendas, que inclúe, na súa disposición adicional segunda, distintas medidas de aplicación ás axudas dos plans estatais de vivenda, ao introducir uns prazos preclusivos, obriga, igualmente, a propoñer unha solución específica para os préstamos transferidos á Sareb que se verían afectados polas medidas e o calendario introducidos na dita disposición segunda da Lei 4/2013.

Así mesmo, no real decreto lei inclúese unha disposición adicional terceira pola que se declara que a Orde FOM/898/2005 seguirá sendo aplicable mentres que non se leve a cabo a primeira actualización das contías dos canons ferroviarios mediante o procedemento establecido polo novo artigo 77 e se introducen determinadas modificacións nela.

A modificación da orde citada, contida na mesma disposición, faise necesaria para poder adaptar os parámetros de determinación dos canons ferroviarios ás exigencias da normativa europea e á nova redacción do artigo 73 da Lei do sector ferroviario. Desta maneira permitírase contar cun novo deseño dos canons ferroviarios con carácter previo á actualización da súa contía na Lei de orzamentos xerais do Estado do exercicio 2014.

A modificación dos parámetros de cuantificación dos canons ferroviarios permitirá que a futura actualización da súa contía consiga mellorar a cobertura dos custos reais de mantemento e conservación das infraestruturas que a dita entidade administra, contribuíndo á política de estabilidade orzamentaria e avanzando no obxectivo de sustentabilidade económica do sector ferroviario, así como adecuando os niveis da dita recadación aos percibidos por outros administradores de infraestruturas ferroviarias europeos.

Con isto preténdese dar cumprimento coa maior celeridade posible á Sentenza do Tribunal de Xustiza da Unión Europea do 28 de febreiro de 2013, que condena o Reino de España por incumprimento da Directiva 2001/14/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 26 de febreiro de 2001, relativa á adxudicación da capacidade de infraestrutura ferroviaria, aplicación de canons pola súa utilización e certificación de seguridade, o que xustifica a urxencia da medida.

Na disposición adicional cuarta establécese que o Goberno, no prazo dun ano desde a entrada en vigor da norma, elaborará un informe relativo ao impacto que puidesen ter as medidas que se introducen sobre o conxunto dos traballadores a tempo parcial, coa posibilidade de formular propostas para un posible perfeccionamento tanto da cotización como da acción protectora do dito colectivo.

A disposición transitoria primeira establece que a nova regulación en materia de protección social dos traballadores a tempo parcial será aplicable, nos termos que esta establece, ás prestacións da Seguridade Social que con anterioridade á entrada en vigor do real decreto lei fosen denegadas por non acreditar o período mínimo de cotización exixido e ás prestacións cuxa solicitude se encontre en trámite.

A disposición transitoria segunda establece que aos procedementos regulados nos artigos 40, 41, 47, 51 e 82 do Estatuto dos traballadores e no artigo 64 da Lei concursal, iniciados con anterioridade á data de entrada en vigor deste real decreto lei, lles resultará de aplicación a normativa vixente na data do seu inicio.

A disposición transitoria terceira regula o réxime procesual aplicable aos despedimentos colectivos por causas económicas, organizativas, técnicas ou de produción, ou derivadas de forza maior.

A disposición derradeira primeira contén os títulos competenciais e, en relación coa disposición derradeira segunda, cómpre sinalar que, co fin de facilitar a colaboración público-privada no ámbito da intermediación laboral a través das axencias de colocación debidamente autorizadas e así mellorar a posibilidade de inserción dos traballadores desempregados, modifica o artigo 5 do Real decreto 1796/2010, do 30 de decembro, polo que se regulan as axencias de colocación, para permitir a subcontratación no ámbito da intermediación laboral, aínda que respectando o límite de que a subcontratación só se poida realizar con terceiros autorizados para actuaren como axencias de colocación.

A disposición derradeira terceira modifica o Real decreto 625/1985, do 2 de abril, polo que se desenvolve a Lei 31/1984, do 2 de agosto, de protección por desemprego, co fin de evitar a compatibilización indebida da solicitude ou a percepción da prestación e o subsidio de desemprego co traballo por conta propia ou allea, nos supostos en que o empresario ou o propio traballador solicitan a alta na Seguridade Social fóra de prazo como consecuencia da actuación inspectora.

Coa exixencia de que a realización de traballos, como causa de suspensión da prestación, sexa comunicada con carácter previo, equipárase o procedemento coa obriga que existe en materia de afiliación/alta.

A disposición derradeira cuarta contén unha serie de modificacións do Real decreto 1483/2012, do 29 de outubro, polo que se aproba o Regulamento dos procedementos de despedimento colectivo e de suspensión de contratos e redución de xornada, co fin de adaptar a regulación regulamentaria destes procedementos aos cambios introducidos por este real decreto lei nos artigos 47 e 51 do Estatuto dos traballadores, fundamentalmente con respecto á comisión negociadora dos procedementos e ao contido da comunicación do inicio do procedemento á autoridade laboral.

No relativo ao contido da disposición derradeira segunda, o seu carácter urgente xustifícase pola aplicación inmediata da disposición adicional trixésimo segunda do texto refundido da Lei de contratos do sector público, aprobado polo Real decreto legislativo 3/2011, do 14 de novembro, que foi introducida polo Real decreto lei 4/2013, do 22 de febreiro, de medidas de apoio ao emprendedor e de estímulo do crecemento e da creación de emprego, actual Lei 11/2013, do 26 de xullo, de medidas de apoio ao emprendedor e de estímulo do crecemento e da creación de emprego, para permitir a formalización conxunta de acordos marco para a contratación de servizos que faciliten a intermediación laboral. Como a eficacia e o bo resultado destes contratos de servizos pasa por permitir a subcontratación no ámbito da intermediación laboral, resulta imprescindible realizar a modificación normativa antes da formalización do referido acordo marco conxunto.

A exixencia da obriga de comunicar, con carácter previo, a realización de traballos incompatibles coa prestación ou subsidio por desemprego, como causa de suspensión, regulada na disposición derradeira terceira, xustifícase coa finalidade de evitar interpretacións non queridas da norma que se están producindo actualmente nos supostos de altas comunicadas fóra de prazo, considerándose que non se está compatibilizando a percepción e o traballo posto que non cobrará a parte da prestación

correspondente a ese día, situación que favorece a fraude nas prestacións, coas consecuencias negativas para a equidade no trato aos solicitantes ou beneficiarios de prestacións, e facer ineficaz a loita contra a fraude nas prestacións por desemprego.

Coa disposición derradeira quinta preténdese dar cumprimento, en materia de adaptación normativa, á Decisión da Comisión Europea, do 17 de xullo de 2013, relativa ao réxime fiscal aplicable a determinados acordos de arrendamento financeiro, respecto das autorizacións administrativas concedidas ao abeiro do previsto no número 11 do artigo 115 do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades (na redacción vixente nas datas antes indicadas) e do réxime fiscal especial de entidades navieiras en función da tonelaxe, a favor de agrupacións de interese económico, que sigan en vigor.

Por último, o obxectivo do cambio operado pola disposición derradeira sexta é achegar maior seguridade xurídica sobre os casos en que unha entidade local non está ao día no pagamento das súas débedas co Fondo para o Financiamento do Pagamento a Provedores, de forma que se aclaran as opcións legais que ten esa entidade local para que con cargo a este mecanismo se poidan pagar as facturas que ten pendentes de pagamento cos seus provedores. Estas opcións son: con data límite do 15 de setembro de 2013, proceder ao pagamento das súas obrigas pendentes de pagamento co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores ou ben ter solicitado a súa entrada nas medidas adicionais de liquidez para municipios con problemas financeiros previstas no Real decreto lei 8/2013, do 28 de xuño, de medidas urxentes contra a morosidade das administracións públicas e de apoio a entidades locais con problemas financeiros.

Esta aclaración permitirá que máis entidades locais se poidan acoller a esta terceira e última fase do mecanismo se optan por unha destas dúas alternativas, e así facilitarán o pagamento aos seus provedores. Así mesmo, permítese que se poidan atender as obrigas de pagamento pendentes aos provedores dos consellos comarcais que quedaran excluídos deste mecanismo. Aínda que estes consellos non contan coa garantía da súa participación nos tributos do Estado, será a comunidade autónoma, o mesmo que se fixo coas universidades, a que asuma o pagamento do préstamo ao Fondo de Financiamento para o Pagamento a Provedores.

Cómpre esta modificación para facilitar o desenvolvemento da terceira fase do mecanismo de financiamento para o pagamento a provedores para as entidades locais que aínda non estean ao día do pagamento das súas débedas co Fondo para o Financiamento do Pagamento a Provedores, así como para que as obrigas pendentes de pagamento dos provedores dos consellos comarcais poidan ser atendidas con cargo a este mecanismo. Esta modificación devén urxente posto que esta terceira fase deste mecanismo xa se iniciou.

No conxunto e en cada unha das medidas que se adoptan concorren, pola súa natureza e finalidade, as circunstancias de extraordinaria e urxente necesidade que exige o artigo 86 da Constitución española como presupostos habilitantes para a aprobación dun real decreto lei.

Na súa virtude, facendo uso da autorización contida no artigo 86 da Constitución española, por proposta dos ministros de Facenda e Administracións Públicas, de Fomento e de Emprego e Seguridade Social, e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 2 de agosto de 2013,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Modificacións normativas en materia de infraestruturas e do transporte

Artigo 1. *Modificación da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea.*

Modifícase a alínea c) do número 2 do artigo 92 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, que queda redactada da seguinte maneira:

«c) Axuste por déficit. Se nos exercicios 2014, 2015, 2016, 2017 e 2018 o resultado da aplicación desta fórmula conduce a un incremento superior ao 2,5% en 2014, ao 4,5 % en 2015 e ao 5,5 os tres anos sucesivos, o incremento máximo que se deberá aplicar será o que resulte de aplicar tales porcentaxes, e recuperárase durante os cinco próximos exercicios o posible déficit producido, tanto durante estes exercicios como no de 2013, como consecuencia do incremento real que chegase a aplicarse. O déficit acumulado será capitalizado, desde o momento da súa xeración ata o do seu cobramento efectivo, a unha taxa equivalente ao custo medio ponderado de capital, antes de impostos, de Aena Aeropuertos, S.A.

Se durante o período establecido no parágrafo anterior, 2014 a 2018, a aplicación da fórmula deita nalgunha anualidade un resultado inferior aos máximos establecidos, poderán aplicarse tales máximos co obxecto de que Aena Aeropuertos, S.A. poida recuperar desde ese momento o déficit en que viñese incorrendo.»

Artigo 2. *Modificación da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario.*

A Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario, queda modificada da seguinte maneira:

Un. A alínea l) do artigo 21 queda redactada do seguinte teor:

«l) A proposta de modificación e actualización dos canons por utilización das infraestruturas ferroviarias, a súa determinación, así como o cobramento destes e, se é o caso, das tarifas por prestación de servizos adicionais, complementarios e auxiliares.»

Dous. Engádesse un segundo parágrafo ao número 1 do artigo 73, que terá a seguinte redacción:

«A presente sección establece o marco xeral dos canons, que permitirá ao administrador de infraestruturas ferroviarias a determinación dos que resulten de aplicación en cada unha de liñas, tramos, estacións e outras instalacións da rede ferroviaria de interese xeral que administre.»

Tres. Os números 5 e 6 do artigo 73 quedan redactados da seguinte maneira:

«5. Así mesmo, teranse en conta para o establecemento da contía dos canons ferroviarios, de acordo coa explotación eficaz da rede ferroviaria de interese xeral, consideracións que reflectan o grao de conxestión da infraestrutura e un correcto funcionamento desta, o fomento de novos servizos de transporte ferroviario, así como a necesidade de incentivar o uso de liñas infrutilizadas garantindo, en todo caso, unha competencia óptima entre as empresas ferroviarias.

O sistema de canons deberá incentivar as empresas ferroviarias e o propio administrador de infraestruturas ferroviarias para reducir ao mínimo as perturbacións e para mellorar o funcionamento da rede ferroviaria de interese xeral.

Os principios básicos deste sistema de incentivos aplicaranse a toda a rede. Este sistema poderá incluír a imposición de penalizacións por accións que perturben o funcionamento da rede, a concesión de indemnizacións ás empresas que as sufran e a concesión de primas aos resultados mellores do previsto.

6. Mediante orde do Ministerio de Fomento desenvolveranse e actualizaranse os principios básicos de aplicación dos sistemas de bonificacións e incentivos establecidos nos puntos anteriores. En particular, en relación co sistema de incentivos para reducir as perturbacións e mellorar o funcionamento, a dita orde establecerá polo menos:

- a) Procedementos de cálculo de tempos de viaxe e marxes de puntualidade.
- b) Clasificación dos atrasos e perturbacións.
- c) Procedementos de cómputo de atrasos e de imputación de responsabilidades da perturbación.
- d) Períodos de cálculo.
- e) Procedementos de valoración dos atrasos e de liquidación.
- f) Procedementos de resolución de conflitos.
- g) Obrigas de información periódica do sistema.

Así mesmo, tamén mediante orde do Ministerio de Fomento se poderán desenvolver e completar os elementos que compoñen o citado marco xeral dos canons, respectando as competencias propias do Ministerio de Fomento, segundo o marco legal vixente.

As mencionadas ordes deberán ser previamente sometidas a informe da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos.»

Catro. O artigo 77 queda redactado da seguinte maneira:

«Artigo 77. *Actualización.*

1. A proposta de modificación ou actualización das contías resultantes do establecido nos artigos 74 e 75 deberá ser elaborada polo administrador de infraestruturas ferroviarias, xunto coa correspondente memoria económico-financeira sobre o custo ou valor do recurso ou actividade de que se trate e a xustificación da contía proposta, a cal deberá axustarse ao establecido no artigo 20.1 da Lei 8/1989, do 13 de abril, de taxas e prezos públicos.

Esta proposta será sometida a consulta das empresas ferroviarias e a informe da Comisión Nacional dos Mercados e da Competencia e establecerá os valores concretos dos parámetros dos canons, particularizando, se for o caso, en cada liña, elemento da rede ou períodos de aplicación.

2. Os valores así obtidos remitiranse ao Ministerio de Fomento para a comprobación da súa adecuación ao marco xeral dos canons e ao resto do marco legal e competencial vixente, e a súa inclusión nos anteproxectos das leis de orzamentos xerais do Estado.»

Cinco. A alínea j) do número 1 do artigo 81 terá a seguinte redacción:

«j) O desenvolvemento do marco xeral de canons e do sistema de incentivos, así como a comprobación de que a proposta de canons elaborada polo administrador de infraestruturas ferroviarias se adecua ao marco xeral dos canons e aos obxectivos e fins que se lle establezan.»

Seis. Engádesse unha nova disposición adicional décimo segunda, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional décimo segunda. *Asistencia integral a afectados por accidentes ferroviarios.*

As vítimas dos accidentes que se produzan no ámbito do transporte ferroviario de competencia estatal e os seus familiares terán dereito a unha asistencia integral que garanta unha adecuada atención e apoio. O Goberno desenvolverá regulamentariamente as medidas relativas á asistencia por accidentes de transporte ferroviario.»

Artigo 3. *Modificación da Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 2013.*

A Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 2013, queda modificada da seguinte maneira:

O importe autorizado no anexo III da Lei 17/2012, do 27 de decembro, de orzamentos xerais do Estado para 2013, para as operacións de crédito que vai concertar o Administrador de Infraestructuras Ferroviarias (ADIF) no dito ano, queda fixado en 1.684.298,00 miles de euros.

Esta autorización enténdese realizada nos mesmos termos recollidos no anexo III da citada lei.

Artigo 4. *Cobertura financeira subsidiaria para a atención inmediata das persoas afectadas polo accidente ferroviario ocorrido o día 24 de xullo de 2013.*

A entidade pública empresarial Operadora poderá aboar, nos termos e casos que legalmente proceda, as cantidades que, por riba das que sexan pagadas por seguro obrigatorio de viaxeiros ou anticipadas á conta en concepto de responsabilidade civil pola entidade aseguradora, resulten necesarias para atender as necesidades económicas inmediatas das persoas con dereito a indemnización. De ser o caso, a aplicación destas cantidades por Operadora terá igualmente o carácter de anticipo á conta das indemnizacións que sexan recoñecidas e non predetermina o dereito nin a contía da indemnización, nin supón o recoñecemento de responsabilidade patrimonial.

CAPÍTULO II

Modificacións en materia de protección social do traballo a tempo parcial

Artigo 5. *Modificación do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

A disposición adicional sétima do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, queda modificada como segue:

Un. A regra segunda do número 1 queda redactada nos seguintes termos:

«Segunda. *Períodos de cotización.*

Para acreditar os períodos de cotización necesarios para causar dereito ás prestacións de xubilación, incapacidade permanente, morte e supervivencia, incapacidade temporal, maternidade e paternidade aplicaranse as seguintes regras:

a) Teranse en conta os distintos períodos durante os cales o traballador permanecese en alta cun contrato a tempo parcial, calquera que sexa a duración da xornada realizada en cada un deles.

Para tal efecto, o coeficiente de parcialidade, que vén determinado pola porcentaxe da xornada realizada a tempo parcial respecto da xornada realizada por un traballador a tempo completo comparable, aplicarase sobre o período de alta con contrato a tempo parcial; o seu resultado é o número de días que se considerarán efectivamente cotizados en cada período.

Ao número de días que resulten sumaránselles, se for o caso, os días cotizados a tempo completo, e o resultado será o total de días de cotización acreditados computables para o acceso ás prestacións.

b) Unha vez determinado o número de días de cotización acreditados, calcularase o coeficiente global de parcialidade; este é a porcentaxe que representa o número de días traballados e acreditados como cotizados, de acordo co establecido na alínea a) anterior, sobre o total de días en alta durante toda a vida laboral do traballador. En caso de se tratar de subsidio por incapacidade temporal, o cálculo do coeficiente global de parcialidade realizarase exclusivamente sobre os últimos cinco anos. Se se trata do subsidio por maternidade e paternidade, o coeficiente global de parcialidade calcularase sobre os últimos sete anos ou, se é o caso, sobre toda a vida laboral.

c) O período mínimo de cotización exixido aos traballadores a tempo parcial para cada unha das prestacións económicas que o teñan establecido, será o resultado de aplicar ao período regulado con carácter xeral o coeficiente global de parcialidade a que se refire a alínea b).

Nos supostos en que, para efectos do acceso á correspondente prestación económica, se exixa que parte ou a totalidade do período mínimo de cotización exixido estea comprendido nun prazo de tempo determinado, o coeficiente global de parcialidade aplicarase para fixar o período de cotización exixible. O espazo temporal en que deberá estar comprendido o período exixible será, en todo caso, o establecido con carácter xeral para a respectiva prestación.»

Dous. A alínea c) da regra terceira do número 1 queda redactada nos seguintes termos:

«c) Para efectos da determinación da contía das pensións de xubilación e de incapacidade permanente derivada de enfermidade común, o número de días cotizados que resulten do establecido no segundo parágrafo da alínea a) da regra segunda incrementarase coa aplicación do coeficiente do 1,5, sen que o número de días resultante poida ser superior ao período de alta a tempo parcial.

A porcentaxe que se aplicará sobre a respectiva base reguladora determinarase conforme a escala xeral a que se refire o número 1 do artigo 163 e a disposición transitoria vixésimo primeira, coa seguinte excepción:

Cando o interesado acredite un período de cotización inferior a quince anos, considerando a suma dos días a tempo completo cos días a tempo parcial incrementados xa estes últimos co coeficiente do 1,5, a porcentaxe que se aplicará sobre a respectiva base reguladora será a equivalente á que resulte de aplicar a 50 a porcentaxe que represente o período de cotización acreditado polo traballador sobre quince anos.»

CAPÍTULO III

Modificacións en materia de emprego e protección por desemprego

Artigo 6. *Modificación do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño.*

O texto refundido da Lei xeral da seguridade social, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1994, do 20 de xuño, queda modificado como segue:

Un. Engádesse unha nova alínea e) no artigo 207, coa seguinte redacción:

«e) Estar inscrito como demandante de emprego no servizo público de emprego competente.»

Dous. O título e o número 1 do artigo 209 quedan redactados nos seguintes termos:

«Artigo 209. *Solicitud, nacemento e conservación do dereito ás prestacións.*

1. As persoas que cumpran os requisitos establecidos no artigo 207 da presente lei deberán solicitar á entidade xestora competente o recoñecemento do dereito ás prestacións, que nacerá a partir de que se produza a situación legal de desemprego, sempre que se solicite dentro do prazo dos quince días seguintes. A solicitude requirirá a inscrición como demandante de emprego. Así mesmo, na data de solicitude deberase subscribir o compromiso de actividade a que se refire o artigo 231 desta lei.

A inscrición como demandante de emprego deberá manterse durante todo o período de duración da prestación como requisito necesario para a conservación da súa percepción, e o aboamento suspenderase, en caso de incumprirse o dito requisito, de acordo co establecido no artigo 212 desta lei.»

Tres. Engádense dúas novas alíneas f) e g) no número 1 do artigo 212, coa seguinte redacción:

«f) Nos supostos de traslado de residencia ao estranxeiro en que o beneficiario declare que é para a busca ou realización de traballo, perfeccionamento profesional ou cooperación internacional, por un período continuado inferior a doce meses, sempre que a saída ao estranxeiro estea previamente comunicada e autorizada pola entidade xestora, sen prexuízo da aplicación do previsto sobre a exportación das prestacións nas normas da Unión Europea.

g) Nos supostos de estadia no estranxeiro por un período, continuado ou non, de ata 90 días como máximo durante cada ano natural, sempre que a saída ao estranxeiro estea previamente comunicada e autorizada pola entidade xestora.

Non terá consideración de estadia nin de traslado de residencia a saída ao estranxeiro por tempo non superior a 15 días naturais por unha soa vez cada ano, sen prexuízo do cumprimento das obrigas establecidas no artigo 231.1.»

Catro. Modifícase o número 3 do artigo 212, que queda redactado do seguinte modo:

«3. O incumprimento, por parte dos beneficiarios das prestacións por desemprego da obriga de presentar, nos prazos establecidos, os documentos que lles sexan requiridos, sempre que estes poidan afectar a conservación do dereito ás prestacións, poderá dar lugar a que a entidade xestora adopte as medidas preventivas necesarias, mediante a suspensión do aboamento das citadas prestacións, ata que estes beneficiarios comparezan ante aquela acreditando que cumpren os requisitos legais establecidos para o mantemento do dereito, que se restablecerá a partir da data da comparecencia.

Así mesmo, a entidade xestora suspenderá o aboamento das prestacións durante os períodos en que os beneficiarios non figuren inscritos como demandantes de emprego no Servizo Público de Emprego, e restablecerase a partir da data da nova inscrición logo de comparecencia ante a entidade xestora para acreditar esa inscrición, salvo que proceda o mantemento da suspensión da prestación ou a súa extinción por algunha das causas previstas nesta ou noutra norma.»

Cinco. Modifícase o primeiro parágrafo da alínea b) do número 4 do artigo 212, coa seguinte redacción:

«b) Logo de solicitude do interesado, nos supostos recollidos nas alíneas b), c), d), e), f) e g) do número 1, sempre que se acredite que finalizou a causa de suspensión; que, se é o caso, esa causa constitúe situación legal de desemprego ou que, de ser o caso, se mantén o requisito de carencia de rendas ou existencia de responsabilidades familiares. No suposto da alínea d) do número 1, no referente aos traballadores por conta propia menores de 30 anos de idade que causen alta inicial no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores por conta propia ou autónomos ou no réxime especial da Seguridade Social dos traballadores do mar, a prestación por desemprego poderase restablecer cando o traballo por conta propia sexa de duración inferior a sesenta meses.»

Seis. Modifícase a alínea g) do número 1 do artigo 213, que queda redactada nos seguintes termos:

«g) Traslado de residencia ou estadía no estranxeiro, salvo nos supostos que sexan causa de suspensión recollidos nas alíneas f) e g) do artigo 212.1.»

Sete. Engádesse un novo número 4 ao artigo 215, coa seguinte redacción:

«4. En todas as modalidades de subsidio establecidas no número 1 exíxase o requisito de estar inscrito e manter a inscrición como demandante de emprego nos mesmos termos previstos no artigo 207 e) e no artigo 209.1 desta lei.»

Oito. Modifícase a alínea h) do número 1 do artigo 231, que queda redactada nos seguintes termos:

«h) Inscibirse como demandante de emprego, manter a inscrición e cumprir as exixencias do compromiso de actividade nos termos establecidos no artigo 27 da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego.»

Nove. Modifícase a alínea c) do artigo 233, que queda redactada nos seguintes termos:

«c) As relativas á imposición de sancións aos traballadores conforme o establecido no artigo 48.5 do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social.»

Artigo 7. *Modificación da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego.*

O número 4 do artigo 27 da Lei 56/2003, do 16 de decembro, de emprego, queda modificado nos seguintes termos:

«4. Os beneficiarios de prestacións e subsidios por desemprego inscritos nos servizos públicos de emprego, unha vez que subscribisen o compromiso de actividade, deberán participar nas políticas activas de emprego que se determinen no itinerario de inserción, sen prexuízo do disposto no último parágrafo do artigo 231.1 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social. Os servizos públicos de emprego competentes verificarán o cumprimento das obrigas derivadas da subscrición do compromiso de actividade dos beneficiarios de prestacións e subsidios por desemprego, e comunicarán a sanción imposta, de ser o caso, no

momento en que se impoña, ao Servizo Público de Emprego Estatal para a súa execución por este.

Os servizos públicos de emprego competentes verificarán, así mesmo, o cumprimento da obriga destes beneficiarios de se manteren inscritos como demandantes de emprego, e deberán comunicar os incumprimentos desta obriga ao Servizo Público de Emprego Estatal no momento en que se produzan ou coñezan. Esta comunicación poderase realizar por medios electrónicos e será documento suficiente para que o Servizo Público de Emprego Estatal inicie o procedemento sancionador que corresponda.»

Artigo 8. *Modificación do texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto.*

O texto refundido da Lei sobre infraccións e sancións na orde social, aprobado polo Real decreto legislativo 5/2000, do 4 de agosto, queda modificado como segue:

Un. Modifícase o número 13 do artigo 22, coa seguinte redacción:

«13. O incumprimento da obriga de comunicar á entidade xestora da prestación por desemprego, con carácter previo á súa efectividade, as medidas de despedimento colectivo ou de suspensión ou redución de xornada, na forma e co contido establecido regulamentariamente, así como a non comunicación, con antelación a que se produzan, das variacións que se orixinen sobre o calendario inicialmente disposto, en relación coa concreción e individualización por traballador dos días de suspensión ou redución de xornada, así como, neste último caso, o horario de traballo afectado pola redución.»

Dous. Modifícanse as alíneas a) e d) do número 3 e engádesse un novo número 4 no artigo 24, coa seguinte redacción:

«a) Non comparecer, logo de requirimento, ante os servizos públicos de emprego ou as axencias de colocación cando desenvolvan actividades no ámbito da colaboración con aqueles, salvo causa xustificada.»

«d) Non facilitar aos servizos públicos de emprego a información necesaria para garantir a recepción das súas notificacións e comunicacións.

As citacións ou comunicacións efectuadas por medios electrónicos entenderanse válidas para efectos de notificacións sempre que os traballadores expresasen previamente o seu consentimento.»

«4. No caso de solicitantes ou beneficiarios de prestacións por desemprego de nivel contributivo ou asistencial, os seguintes incumprimentos ante a entidade xestora das ditas prestacións:

a) Non facilitar a información necesaria para garantir a recepción das súas notificacións e comunicacións.

As citacións ou comunicacións efectuadas por medios electrónicos entenderanse válidas para efectos de notificacións sempre que os traballadores expresasen previamente o seu consentimento.

b) Non cumprir o requisito, exixido para a conservación da percepción da prestación, de estar inscrito como demandante de emprego nos termos establecidos nos artigos 209.1 e 215.4 do texto refundido da Lei xeral da seguridade social, salvo causa xustificada.»

Tres. Modifícase o número 3 do artigo 25, coa seguinte redacción:

«3. Non comunicar, salvo causa xustificada, as baixas nas prestacións no momento en que se produzan situacións determinantes da suspensión ou extinción do dereito, ou cando se deixen de reunir os requisitos para o dereito á súa

percepción cando por calquera das ditas causas se percibise indebidamente a prestación, sempre que a conduta non estea tipificada como infracción leve no artigo 24.4.b) desta lei.»

Catro. O primeiro parágrafo da alínea a) e a alínea c) do número 1 e o número 4 do artigo 47 quedan redactados nos seguintes termos:

«a) As leves, con perda da pensión ou prestación durante un mes. No caso das prestacións por desemprego de nivel contributivo ou asistencial, as infraccións leves tipificadas nos números 2, 3 e 4 do artigo 24 sancionaranse conforme a seguinte escala:

- 1.ª infracción. Perda de 1 mes de prestacións.
- 2.ª infracción. Perda de 3 meses de prestacións.
- 3.ª infracción. Perda de 6 meses de prestacións.
- 4.ª infracción. Extinción de prestacións.»

«c) As moi graves, con perda da pensión ou prestacións durante un período de seis meses, e, no caso das prestacións ou subsidios por desemprego ou da prestación por cesamento de actividade do traballador autónomo, coa extinción.

Igualmente, poderáselles excluír do dereito a percibir calquera prestación económica e, se é o caso, axuda de fomento de emprego durante un ano, así como do dereito a participar durante ese período en formación profesional para o emprego.»

«4. A imposición das sancións polas infraccións previstas nesta subsección levarase a cabo de acordo co previsto no artigo 48.4 e 5 desta lei, respectando a competencia respectiva do órgano sancionador e establecendo a cooperación necesaria para a execución da sanción imposta, cando esta corresponda á competencia doutro órgano.»

Cinco. O número 5 do artigo 48 queda redactado nos seguintes termos:

«5. A imposición de sancións por infraccións en materia de seguridade social aos traballadores corresponde, por proposta da Inspección de Traballo e Seguridade Social, á entidade xestora ou servizo común da Seguridade Social competente. No caso de infraccións cometidas por solicitantes ou beneficiarios das prestacións por desemprego de nivel contributivo ou asistencial, a competencia correspóndelle á entidade xestora destas, salvo no suposto das infraccións contidas nos artigos 24.3 e 25.4 desta lei, en que a imposición da sanción lle corresponderá ao servizo público de emprego competente, que comunicará a sanción no momento en que se impoña á entidade xestora das prestacións por desemprego para a súa execución por esta.»

CAPÍTULO IV

Modificacións en materia laboral

Artigo 9. *Modificación do texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo.*

O texto refundido da Lei do Estatuto dos traballadores, aprobado polo Real decreto lexislativo 1/1995, do 24 de marzo, queda modificado como segue:

Un. Modifícase o número 2 do artigo 40, que queda redactado do seguinte modo:

«2. O traslado a que se refire o punto anterior deberá ir precedido dun período de consultas cos representantes legais dos traballadores dunha duración non

superior a quince días, cando afecte a totalidade do centro de traballo, sempre que este ocupe máis de cinco traballadores ou cando, sen afectar a totalidade do centro de traballo, nun período de noventa días comprenda un número de traballadores de, polo menos:

- a) Dez traballadores nas empresas que ocupen menos de cen traballadores.
- b) O 10 por cento do número de traballadores da empresa naquelas que ocupen entre cen e trescentos traballadores.
- c) Trinta traballadores nas empresas que ocupen máis de trescentos traballadores.

Este período de consultas deberá versar sobre as causas motivadoras da decisión empresarial e a posibilidade de evitar ou reducir os seus efectos, así como sobre as medidas necesarias para atenuar as súas consecuencias para os traballadores afectados. A consulta levarase a cabo nunha única comisión negociadora aínda que, de existiren varios centros de traballo, quedará circunscrita aos centros afectados polo procedemento. A comisión negociadora estará integrada por un máximo de trece membros en representación de cada unha das partes.

A intervención como interlocutores ante a dirección da empresa no procedemento de consultas corresponderá aos suxeitos indicados no artigo 41.4, na orde e nas condicións sinaladas nel.

A comisión representativa dos traballadores deberá quedar constituída con carácter previo á comunicación empresarial de inicio do procedemento de consultas. Para estes efectos, a dirección da empresa deberá comunicar de maneira fidedigna aos traballadores ou aos seus representantes a súa intención de iniciar o procedemento. O prazo máximo para a constitución da comisión representativa será de sete días desde a data da referida comunicación, salvo que algún dos centros de traballo que vaia estar afectado polo procedemento non conte con representantes legais dos traballadores, caso en que o prazo será de quince días.

Transcorrido o prazo máximo para a constitución da comisión representativa, a dirección da empresa poderá comunicar o inicio do período de consultas aos representantes dos traballadores. A falta de constitución da comisión representativa non impedirá o inicio e transcurso do período de consultas, e a súa constitución con posterioridade ao seu inicio non comportará, en ningún caso, a ampliación da súa duración.

A apertura do período de consultas e as posicións das partes tras a súa conclusión deberán ser notificadas á autoridade laboral para o seu coñecemento.

Durante o período de consultas, as partes deberán negociar de boa fe con vistas á consecución dun acordo. Este acordo requirirá a conformidade da maioría dos representantes legais dos traballadores ou, se é o caso, da maioría dos membros da comisión representativa dos traballadores sempre que, en ambos os casos, representen a maioría dos traballadores do centro ou centros de traballo afectados.

Tras a finalización do período de consultas, o empresario notificaralles aos traballadores a súa decisión sobre o traslado, que se rexerá, para todos os efectos, polo disposto no número 1 deste artigo.

Contra as decisións a que se refire o presente punto poderase reclamar en conflito colectivo, sen prexuízo da acción individual prevista no número 1 deste artigo. A interposición do conflito paralizará a tramitación das accións individuais iniciadas, ata a súa resolución.

O acordo cos representantes legais dos traballadores no período de consultas entenderase sen prexuízo do dereito dos traballadores afectados ao exercicio da opción prevista no parágrafo terceiro do número 1 deste artigo.

O empresario e a representación legal dos traballadores poderán acordar en calquera momento a substitución do período de consultas a que se refire este punto pola aplicación do procedemento de mediación ou arbitraje que sexa de

aplicación no ámbito da empresa, que se deberá desenvolver dentro do prazo máximo sinalado para o dito período.»

Dous. Modifícase o número 4 do artigo 41, que queda redactado do seguinte modo:

«4. Sen prexuízo dos procedementos específicos que se poidan establecer na negociación colectiva, a decisión de modificación substancial de condicións de traballo de carácter colectivo deberá ir precedida dun período de consultas cos representantes legais dos traballadores, de duración non superior a quince días, que versará sobre as causas motivadoras da decisión empresarial e a posibilidade de evitar ou reducir os seus efectos, así como sobre as medidas necesarias para atenuar as súas consecuencias para os traballadores afectados. A consulta levarase a cabo nunha única comisión negociadora aínda que, de existiren varios centros de traballo, quedará circunscrita aos centros afectados polo procedemento. A comisión negociadora estará integrada por un máximo de trece membros en representación de cada unha das partes.

A intervención como interlocutores ante a dirección da empresa no procedemento de consultas corresponderá ás seccións sindicais cando estas así o acorden, sempre que teñan a representación maioritaria nos comités de empresa, ou entre os delegados de persoal dos centros de traballo afectados, caso en que representarán todos os traballadores dos centros afectados.

En defecto do previsto no parágrafo anterior, a intervención como interlocutores rexeráse polas seguintes regras:

a) Se o procedemento afecta un único centro de traballo, corresponderá ao comité de empresa ou aos delegados de persoal. No suposto de que no centro de traballo non exista representación legal dos traballadores, estes poderán optar por atribuír a súa representación para a negociación do acordo, á súa elección, a unha comisión dun máximo de tres membros integrada por traballadores da propia empresa e elixida por estes democraticamente ou a unha comisión de igual número de compoñentes designados, segundo a súa representatividade, polos sindicatos máis representativos e representativos do sector a que pertenza a empresa e que estivesen lexitimados para formaren parte da comisión negociadora do convenio colectivo de aplicación a esta.

No suposto de que a negociación se realice coa comisión cuxos membros sexan designados polos sindicatos, o empresario poderá atribuír a súa representación ás organizacións empresariais en que estivese integrado, que poderán ser máis representativas a nivel autonómico, e con independencia de que a organización en que estea integrado teña carácter intersectorial ou sectorial.

b) Se o procedemento afecta máis dun centro de traballo, a intervención como interlocutores corresponderá:

En primeiro lugar, ao comité intercentros, sempre que teña atribuída esa función no convenio colectivo en que se acordase a súa creación.

Noutro caso, a unha comisión representativa que se constituirá de acordo coas seguintes regras:

1.ª Se todos os centros de traballo afectados polo procedemento contan con representantes legais dos traballadores, a comisión estará integrada por estes.

2.ª Se algún dos centros de traballo afectados conta con representantes legais dos traballadores e outros non, a comisión estará integrada unicamente por representantes legais dos traballadores dos centros que contan cos ditos representantes. Isto salvo que os traballadores dos centros que non contan con representantes legais opten por designar a comisión a que se refire a alínea a), caso en que a comisión representativa estará integrada conxuntamente por representantes legais dos traballadores e por membros das comisións previstas no dito parágrafo, en proporción ao número de traballadores que representen.

No suposto de que un ou varios centros de traballo afectados polo procedemento que non contén con representantes legais dos traballadores opten por non designar a comisión da alínea a), asignarase a súa representación aos representantes legais dos traballadores dos centros de traballo afectados que contén con eles, en proporción ao número de traballadores que representen.

3.ª Se ningún dos centros de traballo afectados polo procedemento conta con representantes legais dos traballadores, a comisión representativa estará integrada polos que sexan elixidos por e entre os membros das comisións designadas nos centros de traballo afectados conforme o disposto na alínea a), en proporción ao número de traballadores que representen.

En todos os supostos recollidos neste punto, se, como resultado da aplicación das regras indicadas anteriormente, o número inicial de representantes é superior a trece, estes elixirán por e entre eles un máximo de trece en proporción ao número de traballadores que representen.

A comisión representativa dos traballadores deberá quedar constituída con carácter previo á comunicación empresarial de inicio do procedemento de consultas. Para estes efectos, a dirección da empresa deberá comunicar de maneira fidedigna aos traballadores ou aos seus representantes a súa intención de iniciar o procedemento de modificación substancial de condicións de traballo. O prazo máximo para a constitución da comisión representativa será de sete días desde a data da referida comunicación, salvo que algún dos centros de traballo que vaia estar afectado polo procedemento non conte con representantes legais dos traballadores, caso en que o prazo será de quince días.

Transcorrido o prazo máximo para a constitución da comisión representativa, a dirección da empresa poderá comunicar o inicio do período de consultas aos representantes dos traballadores. A falta de constitución da comisión representativa non impedirá o inicio e o transcurso do período de consultas, e a súa constitución con posterioridade ao seu inicio non comportará, en ningún caso, a ampliación da súa duración.

Durante o período de consultas, as partes deberán negociar de boa fe con vistas á consecución dun acordo. O dito acordo requirirá a conformidade da maioría dos representantes legais dos traballadores ou, se é o caso, da maioría dos membros da comisión representativa dos traballadores sempre que, en ambos os casos, representen a maioría dos traballadores do centro ou centros de traballo afectados.

O empresario e a representación dos traballadores poderán acordar en calquera momento a substitución do período de consultas polo procedemento de mediación ou arbitraje que sexa de aplicación no ámbito da empresa, que se deberá desenvolver dentro do prazo máximo sinalado para o dito período.

Cando o período de consultas finalice con acordo, presumirase que concorren as causas xustificativas a que alude o número 1 e só poderá ser impugnado perante a xurisdición competente pola existencia de fraude, dolo, coacción ou abuso de dereito na súa conclusión. Isto sen prexuízo do dereito dos traballadores afectados a exercer a opción prevista no parágrafo segundo do número 3 deste artigo.»

Tres. Modifícase o número 1 do artigo 47, que queda redactado do seguinte modo:

«1. O empresario poderá suspender o contrato de traballo por causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción, de acordo co previsto neste artigo e co procedemento que se determine regulamentariamente.

Enténdese que concorren causas económicas cando dos resultados da empresa se desprenda unha situación económica negativa, en casos tales como a existencia de perdas actuais ou previstas, ou a diminución persistente do seu nivel de ingresos ordinarios ou vendas. En todo caso, entenderase que a diminución é persistente se durante dous trimestres consecutivos o nivel de ingresos ordinarios ou vendas de cada trimestre é inferior ao rexistrado no mesmo trimestre do ano anterior.

Enténdese que concorren causas técnicas cando se produzan cambios, entre outros, no ámbito dos medios ou instrumentos de produción; causas organizativas, cando se produzan cambios, entre outros, no ámbito dos sistemas e métodos de traballo do persoal ou no modo de organizar a produción, e causas produtivas cando se produzan cambios, entre outros, na demanda dos produtos ou servizos que a empresa pretende colocar no mercado.

O procedemento, que será aplicable calquera que sexa o número de traballadores da empresa e do número de afectados pola suspensión, iniciárase mediante comunicación á autoridade laboral competente e a apertura simultánea dun período de consultas cos representantes legais dos traballadores de duración non superior a quince días.

A consulta levarase a cabo nunha única comisión negociadora, aínda que, de existiren varios centros de traballo, quedará circunscrita aos centros afectados polo procedemento. A comisión negociadora estará integrada por un máximo de trece membros en representación de cada unha das partes.

A intervención como interlocutores ante a dirección da empresa no procedemento de consultas corresponderá aos suxeitos indicados no artigo 41.4, na orde e nas condicións sinaladas nel.

A comisión representativa dos traballadores deberá quedar constituída con carácter previo á comunicación empresarial de apertura do período de consultas. Para estes efectos, a dirección da empresa deberá comunicar de maneira fidedigna aos traballadores ou aos seus representantes a súa intención de iniciar o procedemento. O prazo máximo para a constitución da comisión representativa será de sete días desde a data da referida comunicación, salvo que algún dos centros de traballo que vaia estar afectado polo procedemento non conte con representantes legais dos traballadores, caso en que o prazo será de quince días.

Unha vez transcorrido o prazo máximo para a constitución da comisión representativa, a dirección da empresa poderá comunicar formalmente aos representantes dos traballadores e á autoridade laboral o inicio do período de consultas. A falta de constitución da comisión representativa non impedirá o inicio e transcurso do período de consultas e a súa constitución con posterioridade ao seu inicio non comportará, en ningún caso, a ampliación da súa duración.

A autoridade laboral dará traslado da comunicación empresarial á entidade xestora das prestacións por desemprego e solicitará informe preceptivo da Inspección de Traballo e Seguridade Social sobre os aspectos da dita comunicación e sobre o desenvolvemento do período de consultas. O informe deberá ser emitido no improrrogable prazo de quince días desde a notificación á autoridade laboral da finalización do período de consultas e quedará incorporado ao procedemento.

Cando o período de consultas finalice con acordo, presumirase que concorren as causas xustificativas a que alude o parágrafo primeiro e só poderá ser impugnado ante a xurisdición competente pola existencia de fraude, dolo, coacción ou abuso de dereito na súa conclusión.

Durante o período de consultas, as partes deberán negociar de boa fe con vistas á consecución dun acordo. Este acordo requirirá a conformidade da maioría dos representantes legais dos traballadores ou, se é o caso, da maioría dos membros da comisión representativa dos traballadores sempre que, en ambos os casos, representen a maioría dos traballadores do centro ou centros de traballo afectados.

O empresario e a representación dos traballadores poderán acordar en calquera momento a substitución do período de consultas polo procedemento de mediación ou arbitraje que sexa de aplicación no ámbito da empresa, que se deberá desenvolver dentro do prazo máximo sinalado para o dito período.

Tras a finalización do período de consultas, o empresario notificaralles aos traballadores e á autoridade laboral a súa decisión sobre a suspensión de contratos, que producirá efectos a partir da data da súa comunicación á autoridade laboral, salvo que nela se estableza unha posterior. A autoridade laboral comunicará a decisión empresarial á entidade xestora da prestación de desemprego.

Se no prazo de quince días, desde a data da última reunión celebrada no período de consultas, o empresario non lles comunicase aos representantes dos traballadores e á autoridade laboral a súa decisión sobre a suspensión de contratos, producirase a caducidade do procedemento nos termos que regulamentariamente se establezan.

A decisión empresarial poderá ser impugnada pola autoridade laboral, por pedimento da entidade xestora da prestación por desemprego, cando aquela poida ter por obxecto a obtención indebida das prestacións por parte dos traballadores afectados por inexistencia da causa motivadora da situación legal de desemprego.

Contra as decisións a que se refire o presente punto poderá reclamar o traballador ante a xurisdición social, que declarará a medida xustificada ou inxustificada. Neste último caso, a sentenza declarará o inmediato restablecemento do contrato de traballo e condenará o empresario ao pagamento dos salarios deixados de percibir polo traballador ata a data do restablecemento do contrato ou, se é o caso, ao aboamento das diferenzas que procedan respecto do importe recibido en concepto de prestacións por desemprego durante o período de suspensión, sen prexuízo do reintegro que proceda que realice o empresario do importe das ditas prestacións á entidade xestora do seu pagamento. Cando a decisión empresarial afecte un número de traballadores igual ou superior aos limiares previstos no artigo 51.1 desta lei, poderase reclamar en conflito colectivo, sen prexuízo da acción individual. A interposición do conflito colectivo paralizará a tramitación das accións individuais iniciadas ata a súa resolución.»

Catro. Modifícanse os números 2 e 4 do artigo 51, que quedan redactados do seguinte modo:

«2. O despedimento colectivo deberá ir precedido dun período de consultas cos representantes legais dos traballadores dunha duración non superior a trinta días naturais, ou de quince no caso de empresas de menos de cincuenta traballadores. A consulta cos representantes legais dos traballadores deberá versar, como mínimo, sobre as posibilidades de evitar ou reducir os despedimentos colectivos e de atenuar as súas consecuencias mediante o recurso a medidas sociais de acompañamento, tales como medidas de recolocación ou accións de formación ou reciclaxe profesional para a mellora da empregabilidade. A consulta levarase a cabo nunha única comisión negociadora, aínda que, de existiren varios centros de traballo, quedará circunscrita aos centros afectados polo procedemento. A comisión negociadora estará integrada por un máximo de trece membros en representación de cada unha das partes.

A intervención como interlocutores ante a dirección da empresa no procedemento de consultas corresponderá aos suxeitos indicados no artigo 41.4, na orde e nas condicións sinaladas neste.

A comisión representativa dos traballadores deberá quedar constituída con carácter previo á comunicación empresarial de apertura do período de consultas. Para estes efectos, a dirección da empresa deberá comunicarlles de maneira fidedigna aos traballadores ou aos seus representantes a súa intención de iniciar o procedemento de despedimento colectivo. O prazo máximo para a constitución da comisión representativa será de sete días desde a data da referida comunicación, salvo que algún dos centros de traballo que vaia estar afectado polo procedemento non conte con representantes legais dos traballadores, caso en que o prazo será de quince días.

Transcorrido o prazo máximo para a constitución da comisión representativa, a dirección da empresa poderá comunicar formalmente aos representantes dos traballadores e á autoridade laboral o inicio do período de consultas. A falta de constitución da comisión representativa non impedirá o inicio e transcurso do período de consultas, e a súa constitución con posterioridade ao seu inicio non comportará, en ningún caso, a ampliación da súa duración.

A comunicación da apertura do período de consultas realizarase mediante escrito dirixido polo empresario aos representantes legais dos traballadores, unha copia do cal se fará chegar á autoridade laboral. No dito escrito consignaranse os seguintes datos:

- a) A especificación das causas do despedimento colectivo conforme o establecido no número 1.
- b) Número e clasificación profesional dos traballadores afectados polo despedimento.
- c) Número e clasificación profesional dos traballadores empregados habitualmente no último ano.
- d) Período previsto para a realización dos despedimentos.
- e) Criterios tidos en conta para a designación dos traballadores afectados polos despedimentos.
- f) Copia da comunicación dirixida pola dirección da empresa aos traballadores ou aos seus representantes da súa intención de iniciar o procedemento de despedimento colectivo.
- g) Representantes dos traballadores que integrarán a comisión negociadora ou, se é o caso, indicación da falta de constitución desta nos prazos legais.

A comunicación aos representantes legais dos traballadores e á autoridade laboral deberá ir acompañada dunha memoria explicativa das causas do despedimento colectivo e dos restantes aspectos sinalados no parágrafo anterior, así como da documentación contable e fiscal e dos informes técnicos. Todo isto nos termos que regulamentariamente se establezan.

Recibida a comunicación, a autoridade laboral dará traslado dela á entidade xestora das prestacións por desemprego e solicitará, con carácter preceptivo, informe da Inspección de Traballo e Seguridade Social sobre os aspectos da comunicación a que se refiren os parágrafos anteriores e sobre o desenvolvemento do período de consultas. O informe deberá ser emitido no improrrogable prazo de quince días desde a notificación á autoridade laboral da finalización do período de consultas e quedará incorporado ao procedemento.

Durante o período de consultas, as partes deberán negociar de boa fe con vistas á consecución dun acordo.

Este acordo requirirá a conformidade da maioría dos representantes legais dos traballadores ou, se é o caso, da maioría dos membros da comisión representativa dos traballadores sempre que, en ambos os casos, representen a maioría dos traballadores do centro ou centros de traballo afectados.

O empresario e a representación dos traballadores poderán acordar en calquera momento a substitución do período de consultas polo procedemento de mediación ou arbitraje que sexa de aplicación no ámbito da empresa, que se deberá desenvolver dentro do prazo máximo sinalado para o dito período.

A autoridade laboral velará pola efectividade do período de consultas e poderá remitir advertencias e recomendacións ás partes que non suporán, en ningún caso, a paralización nin a suspensión do procedemento. Igualmente, e sen prexuízo do establecido no parágrafo anterior, a autoridade laboral poderá realizar durante o período de consultas, por petición conxunta das partes, as actuacións de mediación que resulten convenientes co fin de buscar solucións aos problemas xurdidos polo despedimento colectivo. Coa mesma finalidade tamén poderá realizar funcións de asistencia por pedimento de calquera das partes ou por propia iniciativa.

Logo de transcorrido o período de consultas, o empresario comunicarlle á autoridade laboral o seu resultado. Se se chegou a un acordo, trasladarlle unha copia íntegra. En caso contrario, remitirá aos representantes dos traballadores e á autoridade laboral a decisión final de despedimento colectivo que adoptase e as condicións deste.

Se no prazo de quince días, desde a data da última reunión celebrada no período de consultas, o empresario non lles comunicase aos representantes dos traballadores e á autoridade laboral a súa decisión sobre o despedimento colectivo, producirase a caducidade do procedemento de despedimento colectivo nos termos que regulamentariamente se establezan.»

«4. Unha vez alcanzado o acordo ou comunicada a decisión aos representantes dos traballadores, o empresario poderá notificar os despedimentos individualmente aos traballadores afectados, o que deberá realizar conforme o establecido no artigo 53.1 desta lei. En todo caso, deberán ter transcorrido como mínimo trinta días entre a data da comunicación da apertura do período de consultas á autoridade laboral e a data de efectos do despedimento.»

Cinco. Modifícase o número 3 do artigo 82, que queda redactado do seguinte modo:

«3. Os convenios colectivos regulados por esta lei obrigan todos os empresarios e traballadores incluídos dentro do seu ámbito de aplicación e durante todo o tempo da súa vixencia.

Sen prexuízo do anterior, cando concorran causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción, por acordo entre a empresa e os representantes dos traballadores lexitimados para negociar un convenio colectivo conforme o previsto no artigo 87.1, poderase proceder, co desenvolvemento previo dun período de consultas nos termos do artigo 41.4, a inaplicar na empresa as condicións de traballo previstas no convenio colectivo aplicable, sexa este de sector ou de empresa, que afecten as seguintes materias:

- a) Xornada de traballo.
- b) Horario e distribución do tempo de traballo.
- c) Réxime de traballo a quendas.
- d) Sistema de remuneración e contía salarial.
- e) Sistema de traballo e rendemento.
- f) Funcións, cando excedan os límites que para a mobilidade funcional prevé o artigo 39 desta lei.
- g) Melloras voluntarias da acción protectora da Seguridade Social.

Enténdese que concorren causas económicas cando se desprenda dos resultados da empresa unha situación económica negativa, en casos tales como a existencia de perdas actuais ou previstas, ou a diminución persistente do seu nivel de ingresos ordinarios ou vendas. En todo caso, entenderase que a diminución é persistente se durante dous trimestres consecutivos o nivel de ingresos ordinarios ou vendas de cada trimestre é inferior ao rexistrado no mesmo trimestre do ano anterior.

Enténdese que concorren causas técnicas cando se produzan cambios, entre outros, no ámbito dos medios ou instrumentos de produción; causas organizativas, cando se produzan cambios, entre outros, no ámbito dos sistemas e métodos de traballo do persoal ou no modo de organizar a produción, e causas produtivas, cando se produzan cambios, entre outros, na demanda dos produtos ou servizos que a empresa pretende colocar no mercado.

A intervención como interlocutores ante a dirección da empresa no procedemento de consultas corresponderá aos suxeitos indicados no artigo 41.4, na orde e nas condicións sinaladas nel.

Cando o período de consultas finalice con acordo, considerarase que concorren as causas xustificativas a que alude o parágrafo segundo e só poderá ser impugnado ante a xurisdición social pola existencia de fraude, dolo, coacción ou abuso de dereito na súa conclusión. O acordo deberá determinar con exactitude as novas condicións de traballo aplicables na empresa e a súa duración, que non se poderá prolongar máis alá do momento en que resulte aplicable un novo convenio na dita empresa. O acordo de inaplicación non poderá dar lugar ao incumprimento das obrigas establecidas en convenio relativas á eliminación das discriminacións por razóns de xénero ou das que estean previstas, se for o caso, no plan de igualdade aplicable na empresa. Así mesmo, o acordo deberá ser notificado á comisión paritaria do convenio colectivo.

En caso de desacordo durante o período de consultas, calquera das partes poderá someter a discrepancia á comisión do convenio, que disporá dun prazo máximo de sete días para pronunciarse, contado desde que a discrepancia lle for exposta. Cando non se solicite a intervención da comisión ou esta non alcance un acordo, as partes deberán recorrer aos procedementos que se establecesen nos acordos interprofesionais de ámbito estatal ou autonómico, previstos no artigo 83 da presente lei, para resolver de maneira efectiva as discrepancias xurdidas na negociación dos acordos a que se refire este punto, incluído o compromiso previo de someter as discrepancias a unha arbitrase vinculante, caso en que o laudo arbitral terá a mesma eficacia que os acordos en período de consultas e só será susceptible de recurso conforme o procedemento e sobre a base dos motivos establecidos no artigo 91.

Cando o período de consultas finalice sen acordo e non sexan aplicables os procedementos a que se refire o parágrafo anterior ou estes non solucionasen a discrepancia, calquera das partes poderá someter a solución á Comisión Consultiva Nacional de Convenios Colectivos cando a inaplicación das condicións de traballo afecte centros de traballo da empresa situados no territorio de máis dunha comunidade autónoma, ou aos órganos correspondentes das comunidades autónomas nos demais casos. A decisión destes órganos, que poderá ser adoptada no seu propio seo ou por un árbitro designado para o efecto por eles mesmos coas debidas garantías para asegurar a súa imparcialidade, deberase ditar en prazo non superior a vinte e cinco días contados desde a data do sometemento do conflito ante os ditos órganos. Tal decisión terá a eficacia dos acordos alcanzados en período de consultas e só será susceptible de recurso conforme o procedemento e sobre a base dos motivos establecidos no artigo 91.

O resultado dos procedementos a que se refiren os parágrafos anteriores, que finalizase coa inaplicación de condicións de traballo, deberá ser comunicado á autoridade laboral para os únicos efectos de depósito.»

Artigo 10. *Modificación da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal.*

Modifícanse os números 2 e 6 do artigo 64 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, co seguinte texto:

«2. A administración concursal, o debedor ou os traballadores da empresa concursada a través dos seus representantes legais, poderán solicitar do xuíz do concurso a modificación substancial das condicións de traballo e a extinción ou suspensión colectivas dos contratos de traballo en que sexa empregador o concursado.

A representación dos traballadores na tramitación do procedemento corresponderá aos suxeitos indicados no artigo 41.4 do Estatuto dos traballadores, na orde e nas condicións sinaladas nel. Transcorridos os prazos indicados no referido artigo sen que os traballadores designasen representantes, o xuíz poderá acordar a intervención dunha comisión dun máximo de tres membros, integrada polos sindicatos máis representativos e os representativos do sector a que a empresa pertenza.»

«6. Durante o período de consultas, os representantes dos traballadores e a administración concursal deberán negociar de boa fe para a consecución dun acordo.

O acordo requirirá a conformidade da maioría dos representantes legais dos traballadores ou, de ser o caso, da maioría dos membros da comisión representativa dos traballadores sempre que, en ambos os casos, representen a maioría dos traballadores do centro ou centros de traballo afectados.

O acordo suscrito pola administración concursal e os representantes dos traballadores poderase presentar coa solicitude, caso en que non será necesaria a apertura do período de consultas.

No acordo recollerase a identidade dos traballadores afectados e fixaranse as indemnizacións, que se axustarán ao establecido na lexislación laboral, salvo que, ponderando os intereses afectados polo concurso, se pacten de forma expresa outras superiores.

Ao finalizar o prazo sinalado ou no momento en que se consiga un acordo, a administración concursal e os representantes dos traballadores comunicaranlle ao xuíz do concurso o resultado do período de consultas.

Unha vez recibida a comunicación, o secretario xudicial solicitará un informe da autoridade laboral sobre as medidas propostas ou o acordo alcanzado, que deberá ser emitido no prazo de quince días, e esta poderá oír a administración concursal e os representantes dos traballadores antes da súa emisión.

Recibido o informe polo xuíz do concurso ou transcorrido o prazo de emisión, seguirá o curso das actuacións. Se o informe se emite fóra de prazo, poderá non obstante ser tido en conta polo xuíz do concurso ao adoptar a correspondente resolución.»

Artigo 11. *Modificación da Lei 36/2011, do 10 de outubro, reguladora da xurisdición social.*

A Lei 36/2011, do 10 de outubro, reguladora da xurisdición social, queda modificada como segue:

Un. Modifícanse os números 3, 6, 11 e 13 do artigo 124, co seguinte texto:

«3. Cando a decisión extintiva non a impugnasen os suxeitos a que se refire o número 1 ou a autoridade laboral, de acordo co artigo 148.b) desta lei, unha vez transcorrido o prazo de caducidade de vinte días para o exercicio da acción polos representantes dos traballadores, o empresario, no prazo de vinte días desde a finalización do prazo anterior, poderá interpoñer demanda coa finalidade de que se declare axustada a dereito a súa decisión extintiva. Estarán lexitimados pasivamente os representantes legais dos traballadores e a sentenza que se dite terá natureza declarativa e producirá efectos de cousa xulgada sobre os procesos individuais nos termos do número 5 do artigo 160 desta lei.

A presentación da demanda por parte do empresario suspenderá o prazo de caducidade da acción individual do despedimento.»

«6. A demanda deberase presentar no prazo de caducidade de vinte días desde a data do acordo alcanzado no período de consultas ou da notificación aos representantes dos traballadores da decisión empresarial de despedimento colectivo.»

«11. A sentenza ditarase dentro dos cinco días seguintes ao da celebración do xuízo e será susceptible de recurso en casación ordinaria.

Declararase axustada a dereito a decisión extintiva cando o empresario, tendo cumprido o previsto nos artigos 51.2 ou 51.7 do Estatuto dos traballadores, acredite a concorrencia da causa legal esgrimida.

A sentenza declarará non axustada a dereito a decisión extintiva cando o empresario non acreditase a concorrencia da causa legal indicada na comunicación extintiva.

A sentenza declarará nula a decisión extintiva unicamente cando o empresario non realizase o período de consultas ou non entregase a documentación prevista no artigo 51.2 do Estatuto dos traballadores ou non respectase o procedemento establecido no artigo 51.7 do mesmo texto legal ou non obtivese a autorización xudicial do xuíz do concurso nos supostos en que estea legalmente prevista, así como cando a medida empresarial se efectuase en vulneración de dereitos fundamentais e liberdades públicas. Neste suposto, a sentenza declarará o dereito dos traballadores afectados á reincorporación ao seu posto de traballo, de conformidade co previsto nos números 2 e 3 do artigo 123 desta lei.»

«13. O traballador individualmente afectado polo despedimento poderá impugnaloo a través do procedemento previsto nos artigos 120 a 123 desta lei, coas especialidades que se sinalan a seguir.

a) Cando o despedimento colectivo non fose impugnado a través do procedemento regulado nos puntos anteriores, serán de aplicación ao proceso individual de despedimento as regras específicas seguintes:

1.ª) O prazo para a impugnación individual dará comezo unha vez transcorrido o prazo de caducidade de vinte días para o exercicio da acción por parte dos representantes dos traballadores.

2.ª) Cando o obxecto do debate trate sobre preferencias atribuídas a determinados traballadores, estes tamén deberán ser demandados.

3.ª) O despedimento será nulo, ademais de polos motivos recollidos no artigo 122.2 desta lei, unicamente cando o empresario non realizase o período de consultas ou non entregase a documentación prevista no artigo 51.2 do Estatuto dos traballadores ou non respectase o procedemento establecido no artigo 51.7 do mesmo texto legal, ou cando non obtivese a autorización xudicial do xuíz do concurso, nos supostos en que estea legalmente prevista.

4.ª) Tamén será nula a extinción do contrato acordada polo empresario sen respectar as prioridades de permanencia que poidan establecer as leis, os convenios colectivos ou o acordo alcanzado durante o período de consultas. Esta nulidade non afectará as extincións que, dentro do mesmo despedimento colectivo, respectasen as prioridades de permanencia.

b) Cando o despedimento colectivo fose impugnado a través do procedemento regulado nos puntos anteriores deste artigo, serán de aplicación as seguintes regras:

1.ª) O prazo de caducidade para a impugnación individual comezará a computar desde a firmeza da sentenza ditada no proceso colectivo ou, se é o caso, desde a conciliación xudicial.

2.ª) A sentenza firme ou o acordo de conciliación xudicial terán eficacia de *cosa xulgada* sobre os procesos individuais, polo que o obxecto dos ditos procesos quedará limitado a aquelas cuestións de carácter individual que non fosen obxecto da demanda formulada a través do proceso regulado nos puntos anteriores.

3.ª) Será nula a extinción do contrato acordada polo empresario sen respectar as prioridades de permanencia que poidan establecer as leis, os convenios colectivos ou o acordo alcanzado durante o período de consultas. Esta nulidade non afectará as extincións que, dentro do mesmo despedimento colectivo, respectasen as prioridades de permanencia.»

Dous. Modifícase o número 2 do artigo 247, co seguinte texto:

«2. A modalidade de execución de sentenzas firmes regulada neste artigo será aplicable aos restantes títulos executivos, xudiciais ou extraxudiciais, de

natureza social, estimatorios de pretensión de condena e susceptibles de execución individual nos termos do número 3 do artigo 160, así como ás sentenzas firmes ou outros títulos executivos sobre mobilidade xeográfica, modificacións substanciais de condicións de traballo, suspensión do contrato ou redución de xornada por causas económicas, técnicas, organizativas ou de produción, de carácter colectivo, e nos supostos de despedimento colectivo nos cales a decisión empresarial colectiva fose declarada nula.»

Disposición adicional primeira. *Atribución á Sociedade de Xestión de Activos Procedentes da Reestruturación Bancaria (Sareb) da condición de entidade colaboradora dos plans estatais de vivenda.*

1. A Sociedade de Xestión de Activos Procedentes da Reestruturación Bancaria (Sareb), como titular de préstamos vinculados aos plans estatais de vivenda, considérase, desde a súa constitución, entidade colaboradora co Ministerio de Fomento para o financiamento de actuacións protexidas no marco dos plans estatais de vivenda. Estes préstamos non perderán a condición de convidados como consecuencia da operación de segregación e traspaso de activos á Sareb, e manterán este carácter mesmo no caso de que esta os ceda ou transmita a calquera entidade financeira colaboradora, independentemente do plan estatal de vivenda que lles sexa aplicable.

2. As entidades financeiras colaboradoras das cales proceden estes préstamos continuarán xestionando as axudas financeiras dos plans estatais de vivenda conforme o pactado nos convenios de colaboración que teñen subscritos mentres o préstamo non se ceda ou transmita a outra entidade colaboradora, caso en que será esta última a que asumirá a súa xestión.

3. A aplicación dos supostos regulados no parágrafo segundo da alínea a) da disposición adicional segunda da Lei 4/2013 e na alínea b) da mesma disposición, aos préstamos convidados transferidos á Sareb, require, con carácter excepcional, o cumprimento das seguintes condicións e prazos:

a) A entidade financeira colaboradora deberá remitir ao Ministerio de Fomento, no prazo improrrogable de 30 días hábiles desde a entrada en vigor deste real decreto lei, a solicitude de conformidade coa subrogación no préstamo do promotor, xunto coa documentación requirida para tal efecto, o que deberá constar no rexistro de entrada do citado ministerio.

b) O beneficiario deberá formalizar o préstamo no prazo máximo de dous meses desde a conformidade.

4. Non se poderán obter axudas de subsidiación nin axudas estatais directas á entrada salvo nos supostos previstos na Lei 4/2013 e neste real decreto lei.

5. Esta disposición aplicarase, con carácter retroactivo, a todos os préstamos vinculados aos plans estatais de vivenda transmitidos á Sareb, desde o momento da súa transmisión.

Disposición adicional segunda. *Aplicación de incrementos de tarifas das prestacións patrimoniais de carácter público.*

Os incrementos das tarifas unitarias previstos na alínea c) do artigo 92 da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, incluídos no artigo 1 deste real decreto lei, aplicaranse sobre as contías exixibles en 2013 por cada unha das prestacións patrimoniais de carácter público que percibe Aena Aeropuertos, S.A. e que é a que se inclúe no anexo I deste real decreto lei.

Disposición adicional terceira. *Vixencia da Orde FOM/898/2005, do 8 de abril, pola que se fixan as contías dos canons ferroviarios establecidos nos artigos 74 e 75 da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario.*

1. A Orde FOM/898/2005 seguirá sendo aplicable mentres que non se leve a cabo a primeira actualización das contías dos canons ferroviarios mediante o procedemento establecido polo novo artigo 77 da citada Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario.

2. Para a elaboración desa primeira actualización mediante o procedemento do novo artigo 77 da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario, o administrador de infraestruturas ferroviarias terá en conta os parámetros e criterios establecidos na Orde FOM/898/2005, coas modificacións seguintes:

Un. A letra a) «Canon de acceso (modalidade A)» do número 1 do artigo 1 terá a redacción seguinte:

«a) Canon de acceso (modalidade A). A contía por acceder á rede ferroviaria de interese xeral determínase en función do tipo de tramos de rede en que se pretenden prestar os servizos e a declaración de actividade realizada polo suxeito pasivo de acordo co nivel de tráfico previsto en cada un deles.

Para cada un dos niveis de tráfico do anexo I, estableceranse dúas contías: unha para os servizos que se leven a cabo en liñas de categoría A (segundo o anexo II), e outra para aqueles que se produzan no resto de liñas.»

Dous. A letra d) «Canon por tráfico (modalidade D)» do número 1 do artigo 1 queda redactada da maneira seguinte:

«d) Canon por tráfico (modalidade D): esta modalidade só se aplica aos servizos de viaxeiros definidos no anexo III, en función do valor económico do servizo de transporte ferroviario prestado, medido en termos da capacidade ofertada (prazas-km distinguindo por tipo de liña e hora do día).

Establecerase un importe unitario para cada combinación de tipo de liña (segundo o anexo II), tipo de servizo (segundo o anexo III) e período horario (segundo o anexo IV).

A contía do canon por tráfico será a que resulte de multiplicar os importes unitarios antes citados por cada 100 prazas-quilómetro ofertadas, ou fracción.

Para os efectos desta norma, a capacidade ofertada en prazas-quilómetro será o resultado de multiplicar o número total de prazas que ten a composición dun tren polos quilómetros totais percorridos.»

Tres. O anexo I da Orde FOM/898/2005 queda redactado como segue:

«ANEXO I

Nivel de tráfico

Nivel	Millóns de km/tren-ano
N1.A	≤ 0,2
N1.B	>0,2 e ≤ 0,5
N1.C	>0,5 e ≤ 1,0
N2.A	>1,0 e ≤ 2,5
N2.B	>2,5 e ≤ 5,0
N2.C	>5,0 e ≤ 10,0
N3.A	>10,0 e ≤ 15,0
N3.B	>15,0 e ≤ 20,0
N3.C	>20,0 e ≤ 30,0
N3.D	>30,0 e ≤ 40,0

Nivel	Millóns de km/tren-ano
N3.E	>40,0 e ≤ 50,0
N3.F	>50.»

Catro. O anexo II da Orde FOM/898/2005 queda redactado como segue:

«ANEXO II

Clasificación das liñas ferroviarias

Tipo de liña		Velocidade máxima da liña
A	A.1	Liña Madrid-Barcelona-fronteira francesa (límite coa sección internacional entre Figueras-Perpignan administrada por TP Ferro).
	A.2	Resto de liñas con V máx. > 250 km/h en polo menos 2/3 do seu percorrido.
B	B.1	250 km/h ≥ V máx. liña >200 km/h en polo menos 2/3 do seu percorrido.
C	C.1	Núcleos de proximidades.
	C.2	Resto de liñas.

A información anualizada sobre a clasificación de liñas incluírase na declaración sobre a rede que elabora o administrador de infraestruturas ferroviarias periodicamente.»

a) O anexo III da Orde FOM/898/2005 queda redactado como segue:

«ANEXO III

Características dos servizos e tipos de tren

Clase	Tipo	Características
Viaxeiros.	VL1	Servizos de longa distancia, excepto os designados como VL2, VL3 e VOT.
	VL2	Servizos de longa distancia en relacións de largo variable, sempre que polo menos un 10 % do seu percorrido total discorra por liñas de largo ibérico.
	VL3	Servizos de longa distancia en relacións transversais longas: percorridos superiores a 700 km que non teñan orixe, destino ou parada intermedia en Madrid e as súas ramas.
	VCM	– Servizos urbanos ou suburbanos: os que discorren integramente dentro dun núcleo de proximidades. – Servizos interurbanos: os que non son urbanos nin suburbanos e teñen percorridos inferiores a 300 km. Exclúense os trens internacionais e as ramas de trens de longa distancia. – Servizos declarados como obrigas de servizo público.
	VOT	Trens e material de viaxeiros sen pasaxeiros, incluídas máquinas illadas, movemento de trens en baleiro, formación e probas.
Mercadorías.	M	Todos os servizos de mercadorías, incluídos os cargados, os baleiros, as máquinas illadas e probas.

Entenderanse por servizos de probas a circulación de trens que se realicen para a adecuación e calibración técnica de vehículos ferroviarios de nova fabricación, ou de vehículos novos ou existentes, que necesiten autorización de posta en servizo ou de circulación, así como para a calibración dalgúns dos seus compoñentes.»

3. A partir da primeira actualización das contías mediante o procedemento do artigo 77 da Lei 39/2003, do 17 de novembro, do sector ferroviario, e mentres non se

aproben as ordes ministeriais a que se fai referencia no novo artigo 73.6 da dita lei, seguirá sendo aplicable a Orde FOM/898/2005, excepto nas súas contías, coas modificacións recollidas no punto anterior.

Disposición adicional cuarta. *Informe sobre as medidas relacionadas cos traballadores a tempo parcial.*

O Goberno elaborará, no prazo dun ano desde a entrada en vigor deste real decreto lei, un informe en relación co impacto que as medidas introducidas neste tivesen sobre o conxunto dos traballadores a tempo parcial, no cal tamén poderá formular propostas de adaptación para un posible perfeccionamento tanto da cotización como da acción protectora do dito colectivo.

Disposición transitoria primeira. *Prestacións da Seguridade Social denegadas e en trámite respecto de traballadores a tempo parcial.*

1. O disposto no número un do artigo 5 deste real decreto lei será igualmente de aplicación para causar dereito a todas aquelas prestacións que con anterioridade á súa entrada en vigor fosen denegadas por non acreditaren o período mínimo de cotización exixido, se é o caso. No suposto de cumprirse o período mínimo exixido de acordo coa nova regulación, o feito causante entenderase producido na data orixinaria, sen prexuízo de que os efectos económicos do recoñecemento teñan unha retroactividade máxima de tres meses desde a nova solicitude, co límite en todo caso da data de entrada en vigor.

2. Excepcionalmente, todas aquelas prestacións cuxa solicitude se encontre en trámite na data de entrada en vigor deste real decreto lei, se rexerán polo disposto nel e o seu recoñecemento terá efectos desde o feito causante da respectiva prestación.

Disposición transitoria segunda. *Réxime aplicable a procedementos e expedientes en tramitación.*

1. Os procedementos de mobilidade xeográfica, modificación substancial de condicións de traballo, inaplicación das condicións de traballo previstas no convenio colectivo aplicable, así como os procedementos de despedimento colectivo e de suspensión de contratos e redución de xornada que estean en tramitación na data de entrada en vigor deste real decreto lei rexeranse pola normativa vixente no momento do seu inicio.

O disposto nos artigos 64.2 e 64.6 da Lei 22/2003, do 9 de xullo, concursal, segundo a redacción dada polo presente real decreto lei, será aplicable aos procedementos concursais que se encontren en curso na data da súa entrada en vigor, para a tramitación do expediente e adopción das medidas que se soliciten desde entón e que supoñan a extinción, suspensión ou modificación colectiva dos contratos de traballo.

2. Os expedientes de regulación de emprego para a extinción ou a suspensión dos contratos de traballo ou para a redución de xornada, resoltos pola autoridade laboral e con vixencia na súa aplicación na data de entrada en vigor deste real decreto lei, rexeranse pola normativa en vigor cando se ditou a resolución do expediente.

Disposición transitoria terceira. *Réxime procesual aplicable aos despedimentos colectivos por causas económicas, organizativas, técnicas ou de produción ou derivadas de forza maior.*

O disposto no artigo 11 será de aplicación respecto dos procesos por despedimentos colectivos que se inicien a partir da entrada en vigor deste real decreto lei.

Disposición derogatoria única. *Derrogación normativa.*

Quedan derogadas cantas disposicións de igual ou inferior rango se opoñan ao disposto neste real decreto lei.

Disposición derradeira primeira. *Título competencial.*

Este real decreto lei dítase, no que respecta ao seu capítulo I, ao abeiro do artigo 149.1.13.^a, 20.ª, 21.ª e 24.ª da Constitución española, que lle atribúen ao Estado a competencia sobre as bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, sobre o control do espazo aéreo, tránsito e transporte aéreo, sobre os ferrocarrís e transportes terrestres que transcorran polo territorio de máis dunha comunidade autónoma e sobre as obras públicas de interese xeral.

Os capítulos II, III e IV dítanse ao abeiro do disposto no artigo 149.1.6.^a, 7.ª e 17.ª da Constitución española, que lle atribúen ao Estado a competencia exclusiva sobre a lexislación procesual, así como en materia de lexislación laboral, sen prexuízo da súa execución polos órganos das comunidades autónomas, e de lexislación básica e réxime económico da Seguridade Social, sen prexuízo da execución dos seus servizos polas comunidades autónomas, respectivamente.

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 1796/2010, do 30 de decembro, polo que se regulan as axencias de colocación.*

A alínea f) do artigo 5 do Real decreto 1796/2010, do 30 de decembro, polo que se regulan as axencias de colocación, queda modificada como segue:

«f) Non subcontratar con terceiros a realización da actividade obxecto da autorización concedida, salvo que se trate doutras axencias de colocación autorizadas.»

Disposición derradeira terceira. *Modificación do Real decreto 625/1985, do 2 de abril, polo que se desenvolve a Lei 31/1984, do 2 de agosto, de protección por desemprego.*

O número 2 do artigo 28 do Real decreto 625/1985, do 2 de abril, polo que se desenvolve a Lei 31/1984, do 2 de agosto, de protección por desemprego, queda modificado nos seguintes termos:

«Cando se produza unha causa de suspensión ou extinción do dereito á prestación ou subsidio por desemprego, o traballador estará obrigado a entregar na correspondente oficina de emprego a documentación acreditativa da dita causa. Cando a causa de suspensión corresponda á realización de traballos incompatibles con este dereito, tal circunstancia deberá comunicarse con carácter previo ao inicio da prestación de servizos.»

Disposición derradeira cuarta. *Modificación do Real decreto 1483/2012, do 29 de outubro, polo que se aproba o Regulamento dos procedementos de despedimento colectivo e de suspensión de contratos e redución de xornada.*

O Real decreto 1483/2012, do 29 de outubro, polo que se aproba o Regulamento dos procedementos de despedimento colectivo e de suspensión de contratos e redución de xornada, queda modificado como segue:

Un. O número 1 do artigo 3 queda redactado como segue:

«1. Calquera que sexa a causa alegada para os despedimentos colectivos, a comunicación de inicio do período de consultas conterá os aspectos seguintes:

a) A especificación das causas do despedimento colectivo, conforme o establecido no artigo 1.

b) Número e clasificación profesional dos traballadores afectados polo despedimento. Cando o procedemento de despedimento colectivo afecte máis dun centro de traballo, esta información deberá estar desagregada por centro de traballo e, se é o caso, provincia e comunidade autónoma.

c) Número e clasificación profesional dos traballadores empregados habitualmente no último ano. Cando o procedemento de despedimento colectivo afecte máis dun centro de traballo, esta información deberá estar desagregada por centro de traballo e, se for o caso, provincia e comunidade autónoma.

d) Período previsto para a realización dos despedimentos.

e) Criterios tidos en conta para a designación dos traballadores afectados polos despedimentos.

f) Copia da comunicación dirixida aos traballadores ou aos seus representantes pola dirección da empresa da súa intención de iniciar o procedemento de despedimento colectivo.

g) Representantes dos traballadores que integrarán a comisión negociadora ou, se é o caso, indicación da falta de constitución desta nos prazos legais.»

Dous. O número 5 do artigo 4 queda redactado como segue:

«5. Cando a empresa que inicia o procedemento forme parte dun grupo de empresas, con obriga de formular contas consolidadas cuxa sociedade dominante teña o seu domicilio en España, deberán xuntarse as contas anuais e o informe de xestión consolidados da sociedade dominante do grupo debidamente auditadas, no caso de empresas obrigadas a realizar auditorías, durante o período sinalado no número 2, sempre que existan saldos debedores ou acredores coa empresa que inicia o procedemento. Se non existe obriga de formular contas consolidadas, ademais da documentación económica da empresa que inicia o procedemento a que se fixo referencia deberán xuntarse as das demais empresas do grupo debidamente auditadas, no caso de empresas obrigadas a realizar auditorías, sempre que estas empresas teñan o seu domicilio social en España, teñan a mesma actividade ou pertencen ao mesmo sector de actividade e teñan saldos debedores ou acredores coa empresa que inicia o procedemento.»

Tres. Os números 1 e 2 do artigo 6 quedan redactados como segue:

«1. O empresario fará chegar á autoridade laboral, preferiblemente en soporte informático, simultaneamente á comunicación remitida aos representantes legais dos traballadores, copia do escrito a que se refire o artigo 2, así como a documentación sinalada no artigo 3 e nos artigos 4 e 5, segundo as causas do despedimento. Ademais, deberá xuntar copia do escrito de solicitude de informe aos representantes legais dos traballadores a que se refire o artigo 3.3.

2. Así mesmo, deberá remitir a información sobre a composición das diferentes representacións dos traballadores, sobre os centros de traballo sen representación unitaria e, se é o caso, as actas relativas á atribución da representación á comisión mencionada no artigo 27.»

Catro. O número 2 do artigo 17 queda redactado como segue:

«2. A comunicación da apertura do período de consultas conterá os aspectos seguintes:

a) A especificación das causas que motivan a suspensión de contratos ou a redución de xornada.

b) Número e clasificación profesional dos traballadores afectados polas medidas de suspensión de contratos ou redución de xornada. Cando o procedemento afecte máis dun centro de traballo, esta información deberá estar desagregada por centro de traballo e, se é o caso, provincia e comunidade autónoma.

c) Número e clasificación profesional dos traballadores empregados habitualmente no último ano. Cando o procedemento de suspensión de contratos ou redución de xornada afecte máis dun centro de traballo, esta información deberá estar desagregada por centro de traballo e, se é o caso, provincia e comunidade autónoma.

d) Concreción e detalle das medidas de suspensión de contratos ou redución de xornada.

e) Criterios tidos en conta para a designación dos traballadores afectados polas medidas de suspensión de contratos ou redución de xornada.

f) Copia da comunicación dirixida aos traballadores ou aos seus representantes pola dirección da empresa da súa intención de iniciar o procedemento de suspensión de contratos ou redución de xornada.

g) Representantes dos traballadores que integrarán a comisión negociadora ou, de ser o caso, indicación da falta de constitución desta nos prazos legais.»

A referida comunicación deberá ir acompañada dunha memoria explicativa das causas da suspensión de contratos ou redución de xornada e restantes aspectos relacionados neste punto.»

Cinco. Os números 1 e 2 do artigo 19 quedan redactados como segue:

«1. O empresario fará chegar á autoridade laboral, simultaneamente á súa entrega aos representantes legais dos traballadores, copia da comunicación a que se refire o artigo 17, así como a documentación sinalada no artigo 18.

2. Así mesmo, deberá remitir a información sobre a composición das diferentes representacións dos traballadores, sobre os centros de traballo sen representación unitaria e, se for o caso, as actas relativas á atribución da representación á comisión mencionada no artigo 27.»

Seis. O artigo 26 queda redactado do seguinte modo:

«Estarán lexitimados para intervir como interlocutores ante a dirección da empresa no procedemento de consultas a que se refire este regulamento os suxeitos indicados no artigo 41.4 do Estatuto dos traballadores, na orde e condicións sinaladas.»

Sete. O artigo 27 queda redactado como segue:

«1. A consulta levarase a cabo nunha única comisión negociadora aínda que, de existiren varios centros de traballo, quedará circunscrita aos centros afectados polo procedemento. A comisión negociadora estará integrada por un máximo de trece membros en representación de cada unha das partes.

2. A comisión negociadora dos procedementos en representación dos traballadores deberán establecer na súa acta de constitución que se constitúe como órgano colexiado en canto á formación da súa vontade e o carácter vinculante das súas decisións.»

Oito. O artigo 28 queda redactado como segue:

«1. Os acordos no período de consultas requirirán a conformidade da maioría dos membros da comisión negociadora que, no seu conxunto, representen a maioría dos traballadores do centro ou centros de traballo afectados, para o cal se considerará a porcentaxe de representación que teña, en cada caso, cada un dos seus integrantes.

Só se considerará acordo colectivo no período de consultas aquel que fose adoptado polos suxeitos a que se refire o artigo 26.

2. O empresario e a representación dos traballadores poderán acordar, en calquera momento do período de consultas, a súa substitución polos procedementos de mediación ou de arbitraje que sexan de aplicación no ámbito da empresa, en particular os regulados nos acordos sobre solución extraxudicial de conflitos laborais de nivel estatal ou de nivel autonómico.

En todo caso, o procedemento de mediación ou arbitraje deberase desenvolver dentro do prazo máximo de duración establecido para a consulta cos representantes dos traballadores.»

Disposición derradeira quinta. *Modificación do texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo.*

Engádesse a disposición transitoria cuadraxésimo segunda no texto refundido da Lei do imposto sobre sociedades, aprobado polo Real decreto legislativo 4/2004, do 5 de marzo, que queda redactado da seguinte forma:

«Disposición transitoria cuadraxésimo segunda. *Aplicación da Decisión da Comisión Europea, do 17 de xullo de 2013, relativa ao réxime fiscal aplicable a determinados acordos de arrendamento financeiro.*

De acordo co establecido nos artigos 1 e 3 da Decisión da Comisión Europea, do 17 de xullo de 2013, relativa ao réxime fiscal aplicable a determinados acordos de arrendamento financeiro, as autorizacións administrativas concedidas entre o 30 de abril de 2007 e o 29 de xuño de 2011, en relación co número 11 do artigo 115 desta lei segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2012, e co réxime fiscal especial de entidades navieiras en función da tonelaxe, a favor de agrupacións de interese económico, reguladas pola Lei 12/1991, do 29 de abril, de agrupacións de interese económico, terán as seguintes especialidades:

- a) O disposto no número 11 do artigo 115 desta lei, segundo redacción vixente en 31 de decembro de 2012, non resultará de aplicación na medida en que constituía axuda de Estado incompatible nos termos previstos pola referida decisión.
- b) Non resultará de aplicación o réxime fiscal especial de entidades navieiras en función da tonelaxe ás agrupacións de interese económico na medida en que constituía axuda de Estado incompatible nos termos previstos pola referida decisión.»

Disposición derradeira sexta. *Modificación do Real decreto lei 8/2013, do 28 de xuño, de medidas urxentes contra a morosidade das administracións públicas e de apoio a entidades locais con problemas financeiros.*

O Real decreto lei 8/2013, do 28 de xuño, de medidas urxentes contra a morosidade das administracións públicas e de apoio a entidades locais con problemas financeiros, queda modificado como segue:

Un. Modifícase o número 3 do artigo 14, que queda redactado como segue:

«3. As entidades locais ás cales se aplicasen as fases anteriores deste mecanismo deben estar ao día, con data límite do 15 de setembro de 2013, das súas obrigas de pagamento co Fondo para o Financiamento dos Pagamentos a Provedores para poder formalizar unha nova operación de endebedamento co mencionado fondo de conformidade co previsto neste real decreto lei.

As entidades locais que non cumpran co requisito previsto no parágrafo anterior na data mencionada poderán acollerse a esta fase do mecanismo de pagamento a provedores unicamente se con data límite do 30 de setembro de 2013 presentaron a solicitude á cal se refire o artigo 32.»

Dous. Modifícase o artigo 9, que queda redactado como segue:

«Artigo 9. *Transferencias das comunidades autónomas.*

1. Poderanse incluír nesta nova fase as obrigas pendentes de pagamento cos provedores sempre que sexan vencidas, líquidas e exixibles, con anterioridade ao 31 de maio de 2013, e que estean contabilizadas de acordo co previsto no artigo 11.

2. Ademais das relacións xurídicas previstas no artigo 3, incluíranse as transferencias das comunidades autónomas a entidades locais ata o límite das obrigas pendentes de pagamento por parte da comunidade autónoma en 31

decembro de 2012 ás citadas entidades, e sempre que a entidade local teña obrigas pendentes de pagamento que debese incluír nesta nova fase do mecanismo.

3. Non obstante, unha vez determinada a contía final da débeda desta fase do mecanismo de financiamento para o pagamento aos provedores das comunidades autónomas e entidades locais, poderanse incluír nesta nova fase as obrigas pendentes de pagamento dos consellos comarcais cos seus provedores sempre que sexan vencidas, líquidas e exixibles, con anterioridade ao 31 de maio de 2013, estean contabilizadas de acordo co previsto no artigo 11, e deriven dalgunha das relacións xurídicas previstas no artigo 3 ata o límite das obrigas pendentes de pagamento por parte da comunidade autónoma ao consello comarcal en 31 decembro de 2012.

Para superar o límite previsto no parágrafo anterior, será necesario que a comunidade autónoma solicite o consentimento do consello comarcal e acorde con el un plan de axuste con medidas específicas e cuantificadas cun calendario de aplicación que garantan o reembolso das cantidades derivadas das operacións de endebedamento concertadas pola comunidade autónoma. Este plan de axuste formará parte, pola súa vez, do plan de axuste que a comunidade autónoma remita ao Ministerio de Facenda e Administracións Públicas.

Mediante acordo da Comisión Delegada do Goberno para Asuntos Económicos estableceranse os prazos e o procedemento para que as obrigas pendentes de pagamento dos consellos comarcais poidan ser atendidas con cargo a este mecanismo, de acordo co previsto neste real decreto lei.»

Disposición derradeira sétima. *Modificación de disposicións regulamentarias.*

As determinacións incluídas en normas regulamentarias que son obxecto de modificación por este real decreto lei poderán ser modificadas no futuro por normas de rango regulamentario correspondente á norma en que figuran.

Disposición derradeira oitava. *Incorporación de dereito comunitario.*

Mediante este real decreto lei incorpórase ao dereito español parcialmente a Directiva 2012/34/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 21 de novembro de 2012, pola que se establece un espazo ferroviario europeo único.

Disposición derradeira novena. *Habilitación normativa.*

Habilítase o Goberno para ditar as disposicións e adoptar as medidas necesarias para o desenvolvemento e execución do disposto no presente real decreto lei.

Disposición derradeira décima. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto lei entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 2 de agosto de 2013.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
MARIANO RAJOY BREY

ANEXO I

Importes exercicio 2013 das tarifas das prestacións patrimoniais de carácter público de Aena Aeropuertos, S.A.1. *Aterrxaxe e servizos de tránsito de aeródromo*

Contías unitarias:

Aeroporto	Tarifa unitaria de aterrxaxe – Euros	Tarifa unitaria servizos tránsito de aeródromo – Euros
Madrid-Barajas.	8,387050	3,515400
Barcelona-El Prat.	7,388850	3,493700
Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca e Tenerife Sur.	7,009100	3,428600
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	5,880700	3,146500
A Coruña, Almería, Asturias, FGL Granada-Jaén, Jerez, La Palma, Murcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo e Zaragoza.	4,307450	2,462950
Albacete, Algeciras, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, La Gomera, León, Logroño, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitoria e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A.	2,842700	2,094050

Importe mínimo que se pagará por operación en concepto de aterrxaxe e de servizos de tránsito de aeródromo:

Aeroporto	Importe mínimo por operación-aterrexaxe – Euros	Importe mínimo por operación-servizos tránsito de aeródromo – Euros
Madrid-Barajas.	154,62	71,88
Barcelona-El Prat.	136,19	71,48
Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca e Tenerife Sur.	96,92	51,20
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	16,29	8,71
A Coruña, Almería, Asturias, FGL Granada-Jaén, Jerez, La Palma, Murcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo e Zaragoza.	10,82	6,18
Albacete, Algeciras, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, La Gomera, León, Logroño, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitoria e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A.	5,86	4,31

Voos de escola e adestramento:

Aeroporto	Tarifa unitaria de aterraxe – Euros	Tarifa unitaria de servizos de tránsito de aeródromo – Euros
Madrid-Barajas.	5,913250	3,895150
Barcelona-El Prat.	5,696250	3,873450
Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca e Tenerife Sur.	5,110350	3,808350
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	5,110350	3,493700
A Coruña, Almería, Asturias, FGL Granada-Jaén, Jerez, La Palma, Murcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo e Zaragoza.	4,567850	2,745050
Albacete, Algeciras, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, La Gomera, León, Logroño, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitoria e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A.	4,036200	2,321900

Operacións fóra do horario operativo do aeroporto:

- Tarifa unitaria aterraxe: 31,106950 €/t.
- Tarifa unitaria servizos de tránsito de aeródromo: as contías correspondentes ao importe mínimo por operación en servizos tránsito de aeródromo.

2. Pasaxeiros, PMR e seguridade

Aeroporto	Contía pasaxeiro		Contía de seguridade aeroportuaria – Euros	Contía PMR – Euros
	EEE – Euros	Internacional – Euros		
Madrid-Barajas.	15,67	22,18	3,75	0,61
Barcelona-El Prat.	14,58	17,84	3,75	0,61
Alicante, Gran Canaria, Palma de Mallorca, Málaga-Costa del Sol e Tenerife Sur.	6,50	9,80	3,75	0,61
Bilbao, Fuerteventura, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	5,54	8,32	3,75	0,61
A Coruña, Almería, Asturias, FGL Granada-Jaén, Girona, Jerez, La Palma, Murcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo e Zaragoza.	3,97	5,96	3,75	0,61
Albacete, Algeciras, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, La Gomera, León, Logroño, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitoria e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A.	2,60	3,90	3,75	0,61

Ata a entrada en vigor do disposto no artigo segundo da Lei 9/2013, do 4 de xullo, pola que se modifica a Lei 16/1987, do 30 de xullo, de ordenación dos transportes terrestres, e a Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea, relativo á «Modificación da Lei 21/2003, do 7 de xullo, de seguridade aérea», pola colaboración prestada pola Axencia Estatal de Seguridade Aérea nos servizos relacionados coa inspección e co control de equipaxes, as contías correspondentes á contraprestación de seguridade aeroportuaria incrementaranse en 0,38 euros por cada pasaxeiro de saída.

As cantidades recadadas por Aena Aeropuertos, S.A. por este concepto ingresaránse na Axencia Estatal de Seguridade Aérea.

3. Carga

O importe determinarase a razón de 0,018956 euros por cada quilogramo de mercadoría cargada ou descargada no recinto aeroportuario.

4. Estacionamento de aeronaves

Nos aeroportos de Madrid-Barajas, Barcelona-El Prat, Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca, Tenerife Sur, Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia, a contía da contraprestación de estacionamento, en función do peso e do tempo de permanencia da aeronave en posición de estacionamento, será o resultado de aplicar a seguinte fórmula:

$$E = e \cdot t \cdot Ft$$

Onde:

E: contraprestación total que se pagará polo servizo.

e: coeficiente unitario.

t: peso máximo no momento da engalaxe da aeronave, expresado en toneladas.

Ft: tempo de estadía da aeronave en posición de estacionamento expresado en períodos de 15 minutos ou fracción.

O importe dos coeficientes unitarios será o seguinte:

Aeroporto	Por períodos de 15 minutos ou fracción – Euros
Madrid-Barajas.	0,127770
Barcelona-El Prat.	0,121881
Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca e Tenerife Sur.	0,120770
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	0,067107

O importe máximo da contraprestación de estacionamento nos aeroportos anteriormente citados non poderá ser superior a 1.614 € durante as primeiras 24 horas de estadía.

A partir do segundo día de estadía, o importe máximo da contraprestación de estacionamento nos aeroportos anteriormente citados non poderá ser superior a 880 € por cada 24 horas de estacionamento adicionais.

Nos aeroportos da Coruña, Albacete, Algeciras, Almería, Asturias, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, FGL Granada-Jaén, Jerez, La Gomera, La Palma, León, Logroño, Melilla, Murcia-San Javier, Pamplona, Reus, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Santander, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vigo, Vitoria, Zaragoza e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A., as contías da contraprestación de estacionamento aplicable por día ou fracción de tempo de estacionamento superior a tres horas, en función do peso máximo no momento da engalaxe da aeronave, serán as seguintes:

Aeronaves ata 10 t		Aeronaves de máis de 10 t
Ata 2	De 2 a 10	0,898304
1,556027	7,778529	
Euros por aeronave/día ou fracción		Euros por t por día ou fracción

5. Combustibles e lubricantes

O importe da contraprestación determinarase aplicando ao volume de combustible ou lubricante subministrado as contías unitarias seguintes:

Queroseno: 0,004273 €/litro.
Gasolina de aviación: 0,007270 €/litro.
Lubricantes. 0,007270 €/litro.

6. Pasarelas telescópicas

O importe da presente contraprestación, en función do peso e do tempo de permanencia da aeronave en posición de pasarela, será o resultado de aplicar a seguinte fórmula:

$$P = (p1 + p2*t)*Ft$$

Onde:

P: contraprestación total que se pagará polo servizo.
p1: contía unitaria por tempo de estadía en pasarela.
p2: contía por peso da aeronave e tempo de estadía en pasarela.
t: peso máximo no momento da engalaxe da aeronave, expresado en toneladas, conforme se define no artigo 2 da presente lei.
Ft: tempo de estadía da aeronave en pasarela expresado en períodos de 15 minutos ou fracción.

As contías unitarias dos elementos p1 e p2 son as seguintes:

	p_1 — Euros	p_2 — Euros
Madrid-Barajas.	33,231163	0,00
Barcelona-El Prat.	30,128606	0,00
Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca e Tenerife Sur.	26,496460	0,00
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	25,477319	0,00
A Coruña, Almería, Asturias, FGL Granada-Jaén, Jerez, La Palma, Murcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo e Zaragoza.	25,477319	0,00
Albacete, Algeciras, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, La Gomera, León, Logroño, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitoria e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A.	25,477319	0,00

7. Servizos de asistencia en terra

A contía da contraprestación regulada nesta sección será a seguinte, en función dos servizos de asistencia en terra que leve a cabo o obrigado ao pagamento:

a) Asistencia á aeronave:

1.1 Servizos de rampla.

1.1.1 Servizos de asistencia de equipaxes, grupo de servizos número 3: 62,98 € por cada aeronave cuxo peso máximo no momento da engalaxe estea comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas ou fracción.

1.1.2 Servizos de asistencia ás operacións en pista, grupo de servizos número 5: 20,00 € por cada aeronave cuxo peso máximo no momento da engalaxe estea comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas ou fracción.

1.2 Servizos de asistencia de limpeza e servizo da aeronave, grupo de servizos número 6 excepto a asistencia de limpeza da neve, o xeo e o carouxo da aeronave: 10,98 € por cada aeronave cuxo peso máximo no momento da engalaxe estea comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas ou fracción.

1.3 Servizos de asistencia de limpeza da neve, o xeo e o carouxo da aeronave, parte do grupo 6.b): 2,98 € por cada aeronave cuxo peso máximo no momento da engalaxe estea comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas ou fracción.

1.4 Servizos de asistencia de mantemento en liña, grupo de servizos número 8: 2,98 € por cada aeronave cuxo peso máximo no momento da engalaxe estea comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas ou fracción.

1.5 Servizos de asistencia de mordomía (catering), grupo de servizos número 11: as contías en euros por cada aeronave cuxo peso máximo no momento da engalaxe estea comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas ou fracción serán as seguintes:

Aeroporto	EEE - Euros	Internacional - Euros
Madrid-Barajas.	29,88	49,80
Barcelona-El Prat.	20,92	34,86
Alicante, Gran Canaria, Málaga-Costa del Sol, Palma de Mallorca e Tenerife Sur.	19,42	32,37
Bilbao, Fuerteventura, Girona, Ibiza, Lanzarote, Menorca, Santiago, Sevilla, Tenerife Norte e Valencia.	14,94	24,90
A Coruña, Almería, Asturias, FGL Granada-Jaén, Jerez, La Palma, Murcia-San Javier, Reus, Santander, Vigo e Zaragoza.	10,46	17,43
Albacete, Algeciras, Badajoz, Burgos, Ceuta, Córdoba, Cuatro Vientos, El Hierro, Huesca-Pirineos, La Gomera, León, Logroño, Melilla, Pamplona, Sabadell, Salamanca, San Sebastián, Son Bonet, Torrejón, Valladolid, Vitoria e resto de aeroportos xestionados por Aena Aeropuertos, S.A.	5,98	9,96

Cando o peso máximo no momento da engalaxe das aeronaves non se encontre comprendido entre 56 e 71 toneladas métricas, ás contías anteriores aplicaráselles os seguintes coeficientes en función do intervalo de peso en que se encontre incluída a aeronave:

Intervalo de peso máximo no momento da engalaxe (t)	Coficiente
Aeronaves entre 0 e menos de 16 t	13,16%
Aeronaves entre 16 e menos de 22 t ou fracción.	17,51%
Aeronaves entre 22 e menos de 38 t ou fracción.	28,04%
Aeronaves entre 38 e menos de 56 t ou fracción.	77,88%
Aeronaves entre 56 e menos de 72 t ou fracción.	100,00%
Aeronaves entre 72 e menos de 86 t ou fracción.	120,33%
Aeronaves entre 86 e menos de 121 t ou fracción.	135,30%
Aeronaves entre 121 e menos de 164 t ou fracción.	150,28%
Aeronaves entre 164 e menos de 191 t ou fracción.	179,37%
Aeronaves entre 191 e menos de 231 t ou fracción.	202,50%
Aeronaves entre 231 e menos de 300 t ou fracción.	264,81%
Aeronaves de máis de 300 t ou fracción	314,64%

b) Servizos de asistencia ao pasaxeiro, grupo de servizos número 2: 0,0438 € por cada pasaxeiro de saída.